Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 302

Ediția în limba română

Comunicări şi informări

Anul 58

14 septembrie 2015

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ŞI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 302/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 302/02 Cauza C-170/13: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH (Concurență — Articolul 102 TFUE — Întreprindere care deține un brevet esențial pentru un standard, pe care s-a angajat, în fața unui organism de standardizare, să îl acorde în licență terților în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, numite „FRAND" („fair, reasonable and non-discriminatory") — Abuz de poziție dominantă — Acțiuni în contrafacere — Acțiune în încetare — Acțiune în retragerea produselor — Acțiune prin care se solicită furnizarea de date contabile — Acțiune în reparație — Obligațiile titularului brevetului esențial pentru un standard) 2

RO

2015/C 302/03 Cauzele conexate C-544/13 și C-545/13: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Stockholms tingsrätt – Suedia) – Abcur AB/Apoteket Farmaci AB (C-544/13), Apoteket AB și Apoteket Farmaci AB (C-545/13) [Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 punctele 1 și 2 — Medicamente preparate industrial sau fabricate printr-o metodă care implică un proces industrial — Derogări — Medicamente preparate în farmacie după o prescripție medicală pentru un anumit pacient — Medicamente preparate într-o farmacie în conformitate cu prescripțiile unei farmacopei și destinate furnizării directe către pacienți deserviți de farmacia respectivă — Directiva 2005/29/CE] 3

2015/C 302/04 Cauza C-580/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Coty Germany GmbH/Stadtsparkasse Magdeburg [Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2004/48/CE — Articolul 8 alineatul (3) litera (e) — Vânzare de mărfuri contrafăcute — Dreptul la informare în cadrul unei acțiuni privind o atingere adusă unui drept de proprietate intelectuală — Reglementare a unui stat membru care autorizează instituțiile bancare să refuze să răspundă în mod favorabil la o solicitare privind furnizarea de informații referitoare la un cont bancar (secret bancar)] 4

2015/C 302/05 Cauza C-39/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – procedură inițiată de Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG) [Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Înstrăinare de terenuri agricole de către autoritățile publice — Dispoziție națională care permite autorităților competente să se opună înstrăinării unui teren agricol atunci când între prețul oferit și valoarea de piață se consideră că există o „discrepanță majoră" — Avantaj acordat anumitor întreprinderi sau producții — Criteriul investitorului privat — Determinarea „valorii de piață"] 5

2015/C 302/06 Cauza C-88/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene [Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 — Articolul 1 punctele 1 și 4 — Regulamentul (CE) nr. 539/2001 — Articolul 1 alineatul (4) litera (f) — Articolul 290 TFUE — Suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor — Introducerea unei note de subsol — Modificarea actului legislativ] 5

2015/C 302/07 Cauza C-95/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)/FS Retail, Luna srl, Gatsby srl (Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 34 TFUE-36 TFUE — Măsuri cu efect echivalent — Directiva 94/11/CE — Articolele 3 și 5 — Armonizare exhaustivă — Interzicerea împiedicării introducerii pe piață a articolelor de încălțăminte ce respectă cerințele de etichetare prevăzute în Directiva 94/11 — Reglementare națională care impune menționarea țării de origine pe etichetele produselor transformate în străinătate care folosesc în limba italiană termenul „pelle" — Articole puse în liberă circulație) 6

2015/C 302/08 Cauzele conexate C-108/14 și C-109/14: Hotărârea Curții (Cameraa doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/Finanzamt Nordenham (C-108/14) și Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schiffahrts AG (C-109/14) (Trimitere preliminară — TVA — A şasea directivă 77/388/CEE — Articolul 17 — Drept de deducere — Deducere parțială — TVA achitat de societăți holding pentru achiziția de capital investit în filialele lor — Furnizare de servicii către filiale — Filiale constituite sub forma unor societăți de persoane — Articolul 4 — Constituire a unui grup de persoane care pot fi considerate drept o persoană impozabilă unică — Condiții — Necesitatea unui raport de subordonare — Efect direct) . 7

2015/C 302/09 Cauza C-172/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – România) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței (Trimitere preliminară — Înțelegeri — Modalități de repartizare a clienților pe o piață a fondurilor de pensii private — Existența unei restrângeri a concurenței în sensul articolului 101 TFUE — Afectarea comerțului dintre statele membre) 8

2015/C 302/10 Cauza C-184/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – A/B [Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Competența în materia obligațiilor de întreținere — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 3 literele (c) și (d) — Cerere cu privire la o obligație de întreținere în favoarea copiilor minori concomitentă cu o procedură de separare a părinților, inițiată în alt stat membru decât cel în care copiii au reședința obișnuită] 8

2015/C 302/11 Cauza C-218/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland – Irlanda) – Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality [Trimitere preliminară — Directiva 2004/38/CE — Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf litera (a) — Dreptul de ședere al membrilor familiei unui cetățean al Uniunii — Căsătorie între un cetățean al Uniunii și un resortisant al unei țări terțe — Păstrarea dreptului de ședere al resortisantului unei țări terțe după plecarea cetățeanului Uniunii din statul membru gazdă, urmată de un divorț — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Resurse suficiente — Luare în considerare a resurselor soțului resortisant al unei țări terțe — Dreptul resortisanților unor țări terțe de a lucra în statul membru gazdă pentru a contribui la obținerea unor resurse suficiente] 9

2015/C 302/12 Cauza C-222/14: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias – Grecia) – Konstantinos Maïstrellis/Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaiomaton [Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 96/34/CE — Acord-cadru privind concediul pentru creșterea copilului — Clauza 2 punctul 1 — Drept individual la concediu pentru creșterea copilului pe baza nașterii unui copil — Reglementare națională care interzice dreptul la acest concediu funcționarului a cărui soție nu este încadrată în muncă — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) și articolul 14 alineatul (1) litera (c) — Condiții de muncă — Discriminare directă] 10

2015/C 302/13 Cauza C-255/14: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 — Controlul intrărilor și ieșirilor de numerar din Uniunea Europeană — Articolele 3 și 9 — Obligația de declarare — Încălcare — Sancțiuni — Proporționalitate] 10

2015/C 302/14 Cauza C-379/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Den Haag – Țările de Jos) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV/Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd și Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd/TOP Logistics BV, Van Caem International BV (Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 5 — Produse care poartă o marcă puse în liberă circulație și plasate în regimul de suspendare a accizelor fără consimțământul titularului mărcii — Dreptul titularului de a se opune acestei plasări — Noțiunea „utilizare în comerț”) 11

2015/C 302/15 Cauza C-237/15 PPU: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland – Irlanda) – Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan (Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 6 — Dreptul la libertate și la siguranță — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Obligația de a executa mandatul european de arestare — Articolul 12 — Menținerea în detenție a persoanei căutate — Articolul 15 — Decizie cu privire la predare — Articolul 17 — Termene și modalități ale deciziei cu privire la executare — Consecințele depășirii termenelor) 12

2015/C 302/16 Cauza C-103/15 P: Recurs introdus la 3 martie 2015 de Internationaler Hilfsfonds e.V. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 9 ianuarie 2015 în cauza T-482/12, Internationaler Hilfsfonds/Comisia 12

2015/C 302/17 Cauza C-240/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 22 mai 2015 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica – ISTATși alții 13

2015/C 302/18 Cauza C-256/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 1 iunie 2015 – Drago Nemec/Republica Slovenia 14

2015/C 302/19 Cauza C-285/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 11 iunie 2015 – Beca Engineering Srl/Ministero dell'Interno 15

2015/C 302/20 Cauza C-287/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 12 iunie 2015 – Società LIS Srl, Società Cerutti Lorenzo Srl/Abbanoa SpA 15

2015/C 302/21 Cauza C-293/15 P: Recurs introdus la 15 iunie 2015 de Slovenská pošta a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 25 martie 2015 în cauza T-556/08, Slovenská pošta/Comisia 16

2015/C 302/22 Cauza C-295/15 P: Recurs introdus la 12 iunie 2015 de Matratzen Concord GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 16 aprilie 2015 în cauza T-258/13, Matratzen Concord GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) 17

2015/C 302/23 Cauza C-304/15: Acțiune introdusă la 19 iunie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord 18

2015/C 302/24 Cauza C-312/15 P: Recurs introdus la 24 iunie 2015 de SolarWorld AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 14 aprilie 2015 în cauza T-393/13, SolarWorld AG/Comisia Europeană. 19

2015/C 302/25 Cauza C-330/15 P: Recurs introdus la 3 iulie 2015 de Johannes Tomana și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 22 aprilie 2015 în cauza T-190/12, Johannes Tomana și alții/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană 20

2015/C 302/26 Cauza C-333/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 6 iulie 2015 – María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón 21

2015/C 302/27 Cauza C-334/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 6 iulie 2015 – María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón 21

2015/C 302/28 Cauza C-346/15 P: Recurs introdus la 30 aprilie 2015 de Steinbeck GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 iulie 2015 în cauzele conexate T-707/13 și T-709/13, Steinbeck GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) 22

2015/C 302/29 Cauza C-349/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Castellón (Spania) la 10 iulie 2015 – Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu și Cristian Laurentiu Lucaciu 23

2015/C 302/30 Cauza C-353/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di Appello di Bari (Italia) la 13 iulie 2015 – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH și alții 24

2015/C 302/31 Cauza C-354/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) la 13 iulie 2015 – Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA 24

2015/C 302/32 Cauza C-356/15: Acțiune introdusă la 13 iulie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei 25

2015/C 302/33 Cauza C-381/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Zamora (Spania) la 17 iulie 2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS) 26

2015/C 302/34 Cauza C-392/15: Acțiune introdusă la 20 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Ungară 26

2015/C 302/35 Cauza C-401/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 – Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche 27

2015/C 302/36 Cauza C-402/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 – Adrien Kauffmann/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche 28

2015/C 302/37 Cauza C-403/15: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 – Maxime Lefort/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche 28

Tribunalul

2015/C 302/38 Cauza T-45/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – GEA Group/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piețe europene de stabilizatori termici ESBO/esters — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul SEE — Stabilire a prețurilor, repartizare a piețelor și schimburi de informații comerciale sensibile — Amenzi — Imputarea unei încălcări — Prezumție de capital — Durata și dovada încălcării — Prescripție — Durata procedurii administrative — Termen rezonabil — Dreptul la apărare") 30

2015/C 302/39 Cauza T-47/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Akzo Nobel şi alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piețele europene ale stabilizatorilor termici — Decizie prin care se constată două încălcări ale articolului 81 CE și ale articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, repartizarea pieţelor și schimbul de informații comerciale sensibile — Durata încălcărilor — Prescripție — Durata procedurii administrative — Termen rezonabil — Dreptul la apărare — Imputarea încălcărilor — Încălcări săvârşite de filiale, de un parteneriat fără personalitate juridică proprie și de o filială — Calculul cuantumului amenzilor") 30

2015/C 302/40 Cauza T-189/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – GEA Group/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piețele europene ale stabilizatorilor termici — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Încălcare comisă de filiale — Amenzi — Răspundere solidară a filialelor și a societății mamă — Depășirea plafonului de 10 % pentru una din filiale — Decizie de readoptare — Reducerea cuantumului amenzii pentru respectiva filială — Imputarea obligației de plată a cuantumului redus al amenzii unei alte filiale și societății mamă — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Dreptul de acces la dosar") 31

2015/C 302/41 Cauzele T-389/10 și T-419/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – SLM și Ori Martin/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Încălcare unică, complexă și continuă — Prescripție — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor — Stabilirea răspunderii pentru încălcare în sarcina societății-mamă — Proporționalitate — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Fond") 32

2015/C 302/42 Cauza T-391/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Nedri Spanstaal/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea cotelor și a prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Plafonul de 10 % din cifra de afaceri — Cifra de afaceri relevantă — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor") 33

2015/C 302/43 Cauza T-393/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Westfälische Drahtindustrie şi alții/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare complexă — Încălcare unică și continuă — Distanțare — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Egalitate de tratament — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Aprecierea capacității de plată — Comunicarea Comisiei din 2002 privind cooperarea — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Fond") 34

2015/C 302/44 Cauza T-398/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Fapricela/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative") 35

2015/C 302/45 Cauza T-406/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Emesa-Trefilería şi Industrias Galycas/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului") 36

2015/C 302/46 Cauzele T-413/10 și T-414/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Socitrel/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Termen rezonabil") 37

2015/C 302/47 Cauza T-418/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – voestalpine şi voestalpine Wire Rod Austria/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică, complexă și continuă — Contract de agenție — Imputabilitatea comportamentului ilicit al agentului în sarcina comitentului — Necunoașterea de către comitent a comportamentului ilicit al agentului — Participarea la o componentă a încălcării și cunoașterea planului de ansamblu — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor — Proporționalitate — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Fond") 37

2015/C 302/48 Cauza T-422/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Trafilerie Meridionali/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Încălcare unică, complexă și continuă — Proporționalitate — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Fond") 38

2015/C 302/49 Cauza T-423/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Redaelli Tecna/Comisia (Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Termen rezonabil) 39

2015/C 302/50 Cauza T-436/10: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – HIT Groep/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Norme privind imputabilitatea practicilor anticoncurențiale ale unei filiale societății-mamă a acesteia — Prezumția exercitării efective a unei influențe decisive — Termen rezonabil") 40

2015/C 302/51 Cauza T-485/11: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Akzo Nobel şi Akcros Chemicals/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piețele europene ale stabilizatorilor termici — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Încălcare comisă de o filială comună — Amenzi — Răspundere solidară a filialei și a societății mamă — Prescripția de zece ani pentru una dintre societățile mamă — Decizie de readoptare — Reducerea cuantumului amenzii pentru una dintre societățile mamă — Imputarea obligației de plată a cuantumului redus unei filiale și altei societăți mamă — Dreptul la apărare") 40

2015/C 302/52 Cauza T-323/12: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Knauf Insulation Technology/OAPI – Saint Gobain Cristalería (ECOSE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală ECOSE — Marca națională verbală anterioară ECOSEC FACHADAS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"] 41

2015/C 302/53 Cauza T-324/12: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Knauf Insulation Technology/OAPI – Saint Gobain Cristalería (ECOSE TECHNOLOGY) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă ECOSE TECHNOLOGY — Marca națională verbală anterioară ECOSEC FACHADAS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 42

2015/C 302/54 Cauza T-462/12: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Pilkington Group/Comisia („Concurență — Procedură administrativă — Piața europeană a sticlei auto — Publicarea unei decizii prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Respingerea unei cereri prin care se urmărește obținerea tratamentului confidențial al unor date pretins protejate de secretul de afaceri — Obligația de motivare — Confidențialitate — Secret profesional — Încredere legitimă”) 42

2015/C 302/55 Cauza T-465/12: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – AGC Glass Europe și alții/Comisia („Concurență — Procedură administrativă — Piața europeană a sticlei auto — Publicarea unei decizii de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Respingerea unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate unor informații pe care Comisia intenționează să le publice — Obligația de motivare — Confidențialitate — Secret profesional — Program de clemență — Încredere legitimă — Egalitate de tratament”) 43

2015/C 302/56 Cauza T-24/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Cactus/OAPI – Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ — Mărcile comunitare verbală anterioară CACTUS și figurativă anterioară Cactus — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009”] 44

2015/C 302/57 Cauza T-115/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Dennekamp/Parlamentul [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare — Refuzul accesului — Excepție privind protecția vieții private și a integrității individului — Articolul 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Transferul de date cu caracter personal — Condiții privind necesitatea transferului de date și riscul aducerii unei atingeri intereselor legitime ale persoanei vizate”] 45

2015/C 302/58 Cauza T-215/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Deutsche Rockwool Mineralwoll/OAPI – Recticel (λ) [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară figurativă λ — Utilizare serioasă — Utilizare ca parte a unei mărci complexe — Dovada utilizării — Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 46

2015/C 302/59 Cauza T-314/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Portugalia/Comisia [„Fondul de coeziune — Dezvoltarea infrastructurilor portuare din regiunea autonomă Madeira (Portul Caniçal) — Reducerea contribuției financiare — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură”] 46

2015/C 302/60 Cauza T-333/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Westermann Lernspielverlag/OAPI – Diset (bambinoLÜK) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative bambinoLÜK — Marca comunitară figurativă anterioară BAMBINO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 47

2015/C 302/61 Cauza T-337/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – CSF/Comisia („Apropierea legislațiilor — Directiva 2006/42/CE — Echipamente tehnice purtând marca «CE» — Cerințe esențiale de siguranță — Riscuri pentru siguranța persoanelor — Clauză de salvgardare — Decizie a Comisiei prin care este declarată justificată o măsură națională de interzicere a introducerii pe piață — Condiții pentru punerea în aplicare a clauzei de salvgardare — Eroare vădită de apreciere — Egalitate de tratament") 48

2015/C 302/62 Cauza T-398/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – TVR Automotive/OAPI – TVR Italia (TVR ITALIA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TVR ITALIA — Mărcile națională și comunitară verbale anterioare TVR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Procedură de decădere — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009"] 48

2015/C 302/63 Cauza T-561/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Spania/Comisia [„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Program de dezvoltare rurală pentru Galicia (2007-2013) — Măsuri de sprijin pentru dezvoltare rurală — Plăți compensatorii pentru handicapurile naturale — Cheltuieli efectuate de Spania — Controale la fața locului — Obligație de a efectua numărarea animalelor — Articolul 10 alineatele (2) și (4) și articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 — Articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Judecare în lipsă"]. 49

2015/C 302/64 Cauza T-611/13: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Australian Gold/OAPI – Effect Management & Holding (HOT) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă HOT — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului descriptiv — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 — Cale de atac incidentă formulată la camera de recurs — Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/96 — Acțiune incidentă formulată la Tribunal — Articolul 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991"] 50

2015/C 302/65 Cauza T-55/14: Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 2015 – Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen/OAPI (Lembergerland) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Lembergerland — Motiv absolut de refuz — Marcă de vin care cuprinde indicații geografice — Articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"]. 51

2015/C 302/66 Cauza T-352/14: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – The Smiley Company/OAPI – The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale HAPPY TIME — Marca internațională verbală anterioară HAPPY HOURS — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"] 51

2015/C 302/67 Cauza T-457/14 P: Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Rouffaud/SEAE [„Recurs — Funcție publică — Agent contractual auxiliar — Recalificarea contractului — Regula concordanței dintre cererea introductivă și reclamație — Articolul 91 alineatul (2) din Statutul funcționarilor"] 52

2015/C 302/68 Cauza T-631/14: Hotărârea Tribunalului din 16 iulie 2015 – Roland/OAPI – Louboutin (Nuanță de roșu aplicată pe talpa unui pantof) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând dintr-o nuanță de roșu aplicată pe talpa unui pantof — Marca internațională figurativă anterioară my SHOES — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"] 53

2015/C 302/69 Cauza T-259/15 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iunie 2015 – Close și Cegelec/Parlamentul („Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale electrice — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței") 53

2015/C 302/70 Cauza T-245/15: Acțiune introdusă la 15 mai 2015 – Klymenko/Consiliul. 54

2015/C 302/71 Cauza T-284/15: Acțiune introdusă la 1 iunie 2015 – AlzChem/Comisia 55

2015/C 302/72 Cauza T-285/15: Acțiune introdusă la 29 mai 2015 – Syria Steel și Al Buroj Trading/Consiliul 56

2015/C 302/73 Cauza T-286/15: Acțiune introdusă la 28 mai 2015 – KF/SATCEN 57

2015/C 302/74 Cauza T-294/15: Acțiune introdusă la 5 iunie 2015 – ArcelorMittal Ruhrort/Comisia 59

2015/C 302/75 Cauza T-319/15: Acțiune introdusă la 23 iunie 2015 – Deutsche Edelstahlwerke/Comisia. 60

2015/C 302/76 Cauza T-345/15: Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – Modas Cristal/OAPI – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL) 61

2015/C 302/77 Cauza T-346/15: Acțiune introdusă la 18 iunie 2015 – Bank Tejarat/Consiliul 62

2015/C 302/78 Cauza T-364/15: Acțiune introdusă la 4 iulie 2015 – ADR Center/Comisia 63

2015/C 302/79 Cauza T-368/15: Acțiune introdusă la 10 iulie 2015 – Alcimos Consulting/BCE 64

2015/C 302/80 Cauza T-374/15: Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – VM Vermögens-Management/OAPI – DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur) 64

2015/C 302/81 Cauza T-385/15: Acțiune introdusă la 15 iulie 2015 – Loops/OAPI (Forma unei periuțe de dinți) . . . 65

2015/C 302/82 Cauza T-391/15: Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – Aldi/OAPI – Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (ALDIANO) 66

2015/C 302/83 Cauza T-394/15: Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – KPN/Comisia. 67

2015/C 302/84 Cauza T-396/15: Acțiune introdusă la 22 iulie 2015 – Herm. Sprenger/OAPI – web2get (Forma unei scărițe articulate) 67

2015/C 302/85 Cauza T-397/15: Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – PAL-Bullermann/OAPI – Symaga (PAL) 68

Tribunalul Funcției Publice

2015/C 302/86 Cauza F-101/15: Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – ZZ/SEAE 70

2015/C 302/87 Cauza F-102/15: Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – ZZ/CESE 70

2015/C 302/88 Cauza F-104/15: Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – ZZ/Comisia. 71

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ŞI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2015/C 302/01)

Ultima publicație

JO C 294, 7.9.2015

Publicații anterioare

JO C 279, 24.8.2015

JO C 270, 17.8.2015

JO C 262, 10.8.2015

JO C 254, 3.8.2015

JO C 245, 27.7.2015

JO C 236, 20.7.2015

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – Huawei Technologies Co. Ltd/ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

(Cauza C-170/13) ([1])

(Concurență — Articolul 102 TFUE — Întreprindere care deține un brevet esențial pentru un standard, pe care s-a angajat, în fața unui organism de standardizare, să îl acorde în licență terților în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, numite „FRAND" („fair, reasonable and non-discriminatory") — Abuz de poziție dominantă — Acțiuni în contrafacere — Acțiune în încetare — Acțiune în retragerea produselor — Acțiune prin care se solicită furnizarea de date contabile — Acțiune în reparație — Obligațiile titularului brevetului esențial pentru un standard)

(2015/C 302/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Huawei Technologies Co. Ltd

Pârâte: ZTE Corp., ZTE Deutschland GmbH

Dispozitivul

1) *Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că titularul unui brevet esențial pentru un standard stabilit de un organism de standardizare, care s-a angajat irevocabil în fața acestui organism de standardizare să acorde terților o licență în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, numite „FRAND" („fair, reasonable and non-discriminatory"), nu abuzează de poziția sa dominantă în sensul acestui articol prin introducerea unei acțiuni în contrafacere prin care solicită încetarea atingerii aduse brevetului său ori retragerea produselor pentru fabricarea cărora a fost utilizat acest brevet, în condițiile în care:*

— *anterior introducerii acțiunii menționate, pe de o parte, a avertizat pretinsul autor al contrafacerii despre contrafacerea care îi este reproșată desemnând respectivul brevet și precizând modalitatea în care a fost contrafăcut și, pe de altă parte, după ce pretinsul autor al contrafacerii și-a exprimat voința de a încheia un contract de licență în condiții FRAND, a transmis acestui autor al contrafacerii o ofertă de licență concretă și scrisă în astfel de condiții, precizând printre altele redevența și modalitățile de calcul al acesteia, și*

— *autorul contrafacerii menționat, continuând să utilizeze brevetul în discuție, nu dă curs acestei oferte cu diligență, în conformitate cu uzanțele comerciale recunoscute în materie și cu bună-credință, aspect care trebuie stabilit pe baza unor elemente obiective și care implică printre altele lipsa oricărei tactici dilatorii.*

2) *Articolul 102 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu interzice, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, unei întreprinderi care se află în poziție dominantă și care deține un brevet esențial pentru un standard stabilit de un organism de standardizare pe care s-a angajat în fața acestui organism să îl acorde în licență în condiții FRAND să introducă o acțiune în contrafacere îndreptată împotriva pretinsului autor al contrafacerii brevetului său și prin care urmărește furnizarea de date contabile referitoare la actele anterioare de utilizare a acestui brevet sau acordarea unor daune interese pentru aceste acte.*

(1) JO C 215, 27.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Stockholms tingsrätt – Suedia) – Abcur AB/Apoteket Farmaci AB (C-544/13), Apoteket AB și Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

(Cauzele conexate C-544/13 și C-545/13) (1)

[Trimitere preliminară — Medicamente de uz uman — Directiva 2001/83/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 punctele 1 și 2 — Medicamente preparate industrial sau fabricate printr-o metodă care implică un proces industrial — Derogări — Medicamente preparate în farmacie după o prescripție medicală pentru un anumit pacient — Medicamente preparate într-o farmacie în conformitate cu prescripțiile unei farmacopei și destinate furnizării directe către pacienți deserviți de farmacia respectivă — Directiva 2005/29/CE]

(2015/C 302/03)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Stockholms tingsrätt

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Abcur AB

Pârâtă: Apoteket Farmaci AB (C-544/13), Apoteket AB și Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

Dispozitivul

1) *Medicamentele de uz uman precum cele în discuție în litigiul principal eliberate pe bază de prescripție medicală și care nu beneficiază de o autorizație de introducere pe piață acordată de autoritățile competente ale unui stat membru sau în temeiul Regulamentului (CE) nr. 726/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 de stabilire a procedurilor comunitare privind autorizarea și supravegherea medicamentelor de uz uman și veterinar și de instituire a unei Agenții Europene pentru Medicamente intră sub incidența Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, în temeiul articolului 2 alineatul (1) din aceasta, dacă au fost obținute industrial sau fabricate printr o metodă care implică un proces industrial. Aceste medicamente nu pot beneficia de derogarea prevăzută la articolul 3 punctul 1 din această directivă, cu modificările ulterioare, decât dacă au fost preparate după o prescripție medicală întocmită anterior preparării lor, care trebuie să fie realizată special pentru un pacient identificat în prealabil. Medicamentele menționate nu pot beneficia de derogarea prevăzută la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27, decât dacă sunt furnizate direct de farmacia care le a preparat către pacienți deserviți de aceasta. Revine instanței de trimitere sarcina să aprecieze dacă condițiile de aplicare a acestor dispoziții sunt întrunite în cauzele principale.*

2) *Chiar și în ipoteza în care medicamentele de uz uman precum cele în discuție în litigiul principal ar intra în domeniul de aplicare al Directivei 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27, practicile publicitare referitoare la aceste medicamente precum cele invocate în cauzele principale pot să intre de asemenea sub incidența Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului, în măsura în care sunt întrunite condițiile de aplicare a acestei directive.*

(1) JO C 15, 18.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Coty Germany GmbH/Stadtsparkasse Magdeburg

(Cauza C-580/13) (1)

[Trimitere preliminară — Proprietate intelectuală și industrială — Directiva 2004/48/CE — Articolul 8 alineatul (3) litera (e) — Vânzare de mărfuri contrafăcute — Dreptul la informare în cadrul unei acțiuni privind o atingere adusă unui drept de proprietate intelectuală — Reglementare a unui stat membru care autorizează instituțiile bancare să refuze să răspundă în mod favorabil la o solicitare privind furnizarea de informații referitoare la un cont bancar (secret bancar)]

(2015/C 302/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Coty Germany GmbH

Pârâtă: Stadtsparkasse Magdeburg

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (3) litera (e) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care autorizează, în mod nelimitat și necondiționat, o instituție bancară să invoce secretul bancar pentru a refuza să furnizeze, în cadrul articolului 8 alineatul (1) litera (c) din această directivă, informații cu privire la numele și la adresa titularului unui cont.

(1) JO C 31, 1.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – procedură inițiată de Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

(Cauza C-39/14) ([1])

[Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Înstrăinare de terenuri agricole de către autoritățile publice — Dispoziție națională care permite autorităților competente să se opună înstrăinării unui teren agricol atunci când între prețul oferit și valoarea de piață se consideră că există o „discrepanță majoră" — Avantaj acordat anumitor întreprinderi sau producții — Criteriul investitorului privat — Determinarea „valorii de piață"]

(2015/C 302/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH (BVVG)

cu participarea: Thomas Erbs, Ursula Erbs, Landkreis Jerichower Land

Dispozitivul

Articolul 107 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că o normă de drept național precum cea în discuție în litigiul principal, care, în vederea apărării intereselor exploatațiilor agricole, interzice unei instituții de stat să vândă, în cadrul unei licitații publice, un teren agricol ofertantului care prezintă oferta cea mai mare atunci când autoritatea locală competentă consideră că între oferta acestuia din urmă și valoarea estimată a terenului menționat există o discrepanță majoră, nu poate intra în sfera de aplicare a calificării drept „ajutor de stat", în măsura în care aplicarea normei menționate poate conduce la un preț care să fie cât mai apropiat posibil de valoarea de piață a terenului agricol în cauză, ceea ce este de competența instanței de trimitere să verifice.

([1]) JO C 102, 7.4.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 – Comisia Europeană/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-88/14) ([1])

[Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 — Articolul 1 punctele 1 și 4 — Regulamentul (CE) nr. 539/2001 — Articolul 1 alineatul (4) litera (f) — Articolul 290 TFUE — Suspendarea exceptării de la obligativitatea vizelor — Introducerea unei note de subsol — Modificarea actului legislativ]

(2015/C 302/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, B. Martenczuk și G. Wils, agenți)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: L. Visaggio, A. Troupiotis și A. Pospíšilová Padowska, agenți)

Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: K. Pleśniak și K. Michoel, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâților: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, D. Hadroušek și J. Škeřík, agenți)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

3) *Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 135, 5.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Milano – Italia) – Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)/FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

(Cauza C-95/14) (1)

(Trimitere preliminară — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 34 TFUE-36 TFUE — Măsuri cu efect echivalent — Directiva 94/11/CE — Articolele 3 și 5 — Armonizare exhaustivă — Interzicerea împiedicării introducerii pe piață a articolelor de încălțăminte ce respectă cerințele de etichetare prevăzute în Directiva 94/11 — Reglementare națională care impune menționarea țării de origine pe etichetele produselor transformate în străinătate care folosesc în limba italiană termenul „pelle" — Articole puse în liberă circulație)

(2015/C 302/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Milano

Părțile din procedura principală

Reclamante: Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

Pârâte: FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

Dispozitivul

Articolele 3 și 5 din Directiva 94/11/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 martie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la etichetarea materialelor folosite la producerea principalelor componente ale articolelor de încălțăminte destinate vânzării către consumatori trebuie interpretate în sensul că se opun legislației unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal, care interzice, printre altele, comercializarea componentelor din piele ale articolelor de încălțăminte provenite din alte state membre sau din țări terțe și care, în acest din urmă caz, au fost deja comercializate într-un alt stat membru sau în statul membru în cauză, atunci când aceste produse nu sunt însoțite de o indicație privind țara lor de origine.

(1) JO C 245, 28.7.2014.

Hotărârea Curții (Cameraa doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG/ Finanzamt Nordenham (C-108/14) și Finanzamt Hamburg-Mitte/Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

(Cauzele conexate C-108/14 și C-109/14) ([1])

(Trimitere preliminară — TVA — A şasea directivă 77/388/CEE — Articolul 17 — Drept de deducere — Deducere parțială — TVA achitat de societăți holding pentru achiziția de capital investit în filialele lor — Furnizare de servicii către filiale — Filiale constituite sub forma unor societăți de persoane — Articolul 4 — Constituire a unui grup de persoane care pot fi considerate drept o persoană impozabilă unică — Condiții — Necesitatea unui raport de subordonare — Efect direct)

(2015/C 302/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamante: Beteiligungsgesellschaft Larentia + Minerva mbH & Co. KG (C-108/14), Finanzamt Hamburg-Mitte (C-109/14)

Pârâte: Finanzamt Nordenham (C-108/14), Marenave Schiffahrts AG (C-109/14)

Dispozitivul

1) *Articolul 17 alineatele (2) și (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69/CE a Consiliului din 24 iulie 2006, trebuie interpretat în sensul că:*

— *cheltuielile legate de achiziționarea de participații în filialele sale, suportate de o societate holding care se implică în administrarea acestora și care, în acest scop, desfășoară o activitate economică, trebuie considerate ca făcând parte din cheltuielile sale generale, iar taxa pe valoarea adăugată achitată pentru aceste cheltuieli trebuie, în principiu, să fie dedusă integral, mai puțin atunci când anumite operațiuni economice efectuate în aval sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în temeiul celei de A șasea directive 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69, caz în care dreptul de deducere nu ar trebui să opereze decât potrivit modalităților prevăzute la articolul 17 alineatul (5) din această directivă;*

— *cheltuielile legate de achiziționarea de participații în filialele sale, suportate de o societate holding care nu se implică decât în administrarea unora dintre acestea și care, în schimb, cu privire la celelalte nu desfășoară nicio activitate economică, trebuie considerate ca făcând parte numai parțial din cheltuielile sale generale, astfel încât taxa pe valoarea adăugată achitată pentru aceste cheltuieli nu poate fi dedusă decât proporțional cu cele care sunt inerente activității economice, potrivit criteriilor de repartizare definite de statele membre, care, în exercitarea acestei puteri, trebuie să țină seama – fapt pe care instanțele naționale trebuie să îl verifice – de finalitatea și de economia celei de A șasea directive și, în acest context, să prevadă un mod de calcul care să reflecte în mod obiectiv partea reală a cheltuielilor în amonte imputată activității economice și activității neeconomice.*

2) *Articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69, trebuie interpretat în sensul că se opune ca o reglementare națională să rezerve posibilitatea de a constitui un grup de persoane care pot fi considerate drept o singură persoană impozabilă în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, astfel cum această posibilitate este prevăzută de dispoziția menționată, numai entităților care au personalitate juridică și sunt legate de organizația umbrelă a acestui grup printr-un raport de subordonare, cu excepția cazului în care aceste două cerințe constituie măsuri necesare și adecvate pentru atingerea obiectivelor care urmăresc prevenirea practicilor sau a comportamentelor abuzive ori combaterea fraudei sau a evaziunii fiscale, fapt care trebuie verificat de instanța de trimitere.*

3) *Articolul 4 alineatul (4) din A șasea directivă 77/388, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/69, nu poate fi considerat ca având un efect direct, care să permită persoanelor impozabile să îi invoce beneficiul împotriva statului membru din care fac parte, în cazul în care legislația acestuia nu ar fi compatibilă cu dispoziția menționată și nu ar putea fi interpretată într-o manieră conformă cu aceasta.*

([1]) JO C 159, 26.5.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Înalta Curte de Casație şi Justiție – România) – ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA/Consiliul Concurenței

(Cauza C-172/14) ([1])

(Trimitere preliminară — Înțelegeri — Modalități de repartizare a clienților pe o piață a fondurilor de pensii private — Existența unei restrângeri a concurenței în sensul articolului 101 TFUE — Afectarea comerțului dintre statele membre)

(2015/C 302/09)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație şi Justiție

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ING Pensii, Societate de Administrare a unui Fond de Pensii Administrat Privat SA

Pârât: Consiliul Concurenței

Dispozitivul

Articolul 101 alineatul (1) TFUE trebuie interpretat în sensul că acorduri de împărțire a clienților precum cele încheiate între fonduri de pensii private în cauza principală constituie o înțelegere care are un obiect anticoncurențial, fără ca numărul de clienți vizați de aceste acorduri să poată fi relevant în scopul aprecierii condiției referitoare la restrângerea concurenței în cadrul pieței interne.

([1]) JO C 212, 7.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione – Italia) – A/B

(Cauza C-184/14) ([1])

[Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă și comercială — Competența în materia obligațiilor de întreținere — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 3 literele (c) și (d) — Cerere cu privire la o obligație de întreținere în favoarea copiilor minori concomitentă cu o procedură de separare a părinților, inițiată în alt stat membru decât cel în care copiii au reședința obișnuită]

(2015/C 302/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamant: A

Pârât: B

Dispozitivul

Articolul 3 literele (c) și (d) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care o instanță dintr-un stat membru este sesizată cu o acțiune privind separarea sau desființarea legăturii conjugale dintre părinții unui copil minor, iar o instanță din alt stat membru este sesizată cu o acțiune privind răspunderea părintească asupra acestui copil, o cerere având ca obiect o obligație de întreținere față de același copil este accesorie numai acțiunii privind răspunderea părintească, în sensul articolului 3 litera (d) din acest regulament.

(1) JO C 194, 24.6.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland – Irlanda) – Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly/Minister for Justice and Equality

(Cauza C-218/14) (1)

[Trimitere preliminară — Directiva 2004/38/CE — Articolul 13 alineatul (2) primul paragraf litera (a) — Dreptul de ședere al membrilor familiei unui cetățean al Uniunii — Căsătorie între un cetățean al Uniunii și un resortisant al unei țări terțe — Păstrarea dreptului de ședere al resortisantului unei țări terțe după plecarea cetățeanului Uniunii din statul membru gazdă, urmată de un divorț — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) — Resurse suficiente — Luare în considerare a resurselor soțului resortisant al unei țări terțe — Dreptul resortisanților unor țări terțe de a lucra în statul membru gazdă pentru a contribui la obținerea unor resurse suficiente]

(2015/C 302/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Kuldip Singh, Denzel Njume, Khaled Aly

Pârât: Minister for Justice and Equality

cu participarea: Immigrant Council of Ireland

Dispozitivul

1) *Articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, trebuie interpretat în sensul că un resortisant al unei țări terțe, divorțat de un cetățean al Uniunii, a cărui căsătorie, înainte de inițierea procedurii judiciare de divorț, a durat cel puțin trei ani, din care cel puțin un an în statul membru gazdă, nu poate beneficia de păstrarea dreptului de ședere în acest stat membru în temeiul dispoziției respective, atunci când inițierea procedurii judiciare de divorț este precedată de plecarea, din statul membru menționat, a soțului cetățean al Uniunii.*

2) *Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că cetățeanul Uniunii dispune de suficiente resurse pentru el și pentru membrii familiei sale, astfel încât să nu devină o sarcină pentru sistemul de asistență socială al statului membru gazdă în cursul șederii, chiar în cazul în care aceste resurse provin în parte din resursele soțului său, care este resortisant al unei țări terțe.*

([1]) JO C 223, 14.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Symvoulio tis Epikrateias – Grecia) – Konstantinos Maïstrellis/Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaiomaton

(Cauza C-222/14) ([1])

[Trimitere preliminară — Politica socială — Directiva 96/34/CE — Acord-cadru privind concediul pentru creșterea copilului — Clauza 2 punctul 1 — Drept individual la concediu pentru creșterea copilului pe baza nașterii unui copil — Reglementare națională care interzice dreptul la acest concediu funcționarului a cărui soție nu este încadrată în muncă — Directiva 2006/54/CE — Egalitate de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă — Articolul 2 alineatul (1) litera (a) și articolul 14 alineatul (1) litera (c) — Condiții de muncă — Discriminare directă]

(2015/C 302/12)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Symvoulio tis Epikrateias

Părțile din procedura principală

Reclamant: Konstantinos Maïstrellis

Pârâți: Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaiomaton

Dispozitivul

Prevederile Directivei 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997, precum și cele ale Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale potrivit căreia un funcționar nu are dreptul la concediu pentru creșterea copilului în cazul în care soția sa nu este încadrată în muncă sau nu exercită nicio activitate profesională, în afara cazului în care aceasta se află în incapacitate de a face față necesităților legate de creșterea unui copil din cauza unei boli grave sau a unei dizabilități.

([1]) JO C 235, 21.7.2014.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungaria) – Robert Michal Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Cauza C-255/14) ([1])

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 — Controlul intrărilor și ieșirilor de numerar din Uniunea Europeană — Articolele 3 și 9 — Obligația de declarare — Încălcare — Sancțiuni — Proporționalitate]

(2015/C 302/13)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Robert Michal Chmielewski

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Dispozitivul

Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, pentru a sancționa o încălcare a obligației de declarare prevăzute la articolul 3 din acest regulament, impune plata unei amenzi administrative al cărei cuantum echivalează cu 60 % din suma în numerar nedeclarată, atunci când această sumă este mai mare de 50 000 de euro.

(1) JO C 303, 8.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de Gerechtshof Den Haag – Țările de Jos) – TOP Logistics BV, Van Caem International BV/Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd și Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd/TOP Logistics BV, Van Caem International BV

(Cauza C-379/14) (1)

(Trimitere preliminară — Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 5 — Produse care poartă o marcă puse în liberă circulație și plasate în regimul de suspendare a accizelor fără consimțământul titularului mărcii — Dreptul titularului de a se opune acestei plasări — Noțiunea „utilizare în comerț”)

(2015/C 302/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof Den Haag

Părțile din procedura principală

Reclamante: TOP Logistics BV, Van Caem International BV, Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd

Pârâte: Bacardi Co. Ltd, Bacardi International Ltd, TOP Logistics BV, Van Caem International BV

Dispozitivul

Articolul 5 din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că titularul unei mărci înregistrate în unul sau în mai multe state membre se poate opune plasării de către un terț a mărfurilor care poartă această marcă în regimul de suspendare a accizelor, după ce anterior, fără consimțământul titularului, le-a introdus în Spațiul Economic European și le-a pus în liberă circulație.

(1) JO C 388, 3.11.2014.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Ireland – Irlanda) – Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan

(Cauza C-237/15 PPU) ([1])

(Trimitere preliminară — Procedură preliminară de urgență — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 6 — Dreptul la libertate și la siguranță — Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizia-cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare — Obligația de a executa mandatul european de arestare — Articolul 12 — Menținerea în detenție a persoanei căutate — Articolul 15 — Decizie cu privire la predare — Articolul 17 — Termene și modalități ale deciziei cu privire la executare — Consecințele depășirii termenelor)

(2015/C 302/15)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: Francis Lanigan

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) și articolul 17 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretate în sensul că autoritatea judiciară de executare rămâne obligată să adopte decizia cu privire la executarea mandatului european de arestare după expirarea termenelor stabilite la articolul 17 menționat.

Articolul 12 din decizia-cadru menționată, coroborat cu articolul 17 din aceasta și în lumina articolului 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că nu se opune, într-o astfel de situație, menținerii în detenție a persoanei căutate, în conformitate cu dreptul statului membru de executare, chiar dacă durata totală a perioadei de detenție a acestei persoane depășește aceste termene, cu condiția ca această durată să nu aibă un caracter excesiv în raport cu caracteristicile procedurii urmate în cauza principală, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere. Dacă autoritatea judiciară de executare decide să pună capăt detenției persoanei menționate, această autoritate este obligată să ia, împreună cu punerea provizorie în libertate a acesteia, orice măsură pe care o va considera necesară pentru a evita fuga acesteia și să se asigure că condițiile materiale necesare în vederea predării sale efective rămân întrunite câtă vreme nu s-a adoptat nicio decizie definitivă cu privire la executarea mandatului european de arestare.

([1]) JO C 236, 20.7.2015.

Recurs introdus la 3 martie 2015 de Internationaler Hilfsfonds e.V. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 9 ianuarie 2015 în cauza T-482/12, Internationaler Hilfsfonds/Comisia

(Cauza C-103/15 P)

(2015/C 302/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Internationaler Hilfsfonds e.V. (reprezentant: H.-H. Heyland, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

— Anularea Ordonanței Tribunalului din 9 ianuarie 2015,

— trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul, formulat în conformitate cu articolul 56 din Statutul Curții, este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului din 9 ianuarie 2015 în cauza T-482/12. Prin ordonanța menționată, Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea introdusă de Internationaler Hilfsfonds împotriva Comisiei pentru motivul că documentele transmise și motivele expuse erau incomplete. Or, în conformitate cu obligațiile care decurg din Hotărârea din 22 mai 2012 în cauza T-300/10, Comisia era obligată să transmită recurentei, sub rezerva câtorva excepții, totalitatea dosarului contractului LIEN 97-2011. Aceste obligații nu au fost respectate. În loc să procedeze astfel, Comisia a transmis un mare număr de documente care cuprindeau spații libere și ocultări, și a omis cu totul să remită mai multe documente. În cererea sa introductivă din 27 octombrie 2012, Internationaler Hilfsfonds e.V. a expus totalitatea obiecțiilor, furnizând și făcând trimitere la scrisoarea sa din 27 iulie 2012 adresată Comisiei, prin care solicitase acesteia să adopte măsurile care decurg din dispozițiile coroborate ale articolului 266 TFUE și ale articolului 254 al șaselea paragraf TFUE. Recurenta a furnizat de asemenea Tribunalului schimbul de scrisori care a urmat, anexându-l la cererea introductivă.

Potrivit recurentei, în ordonanța atacată cu recurs, Tribunalul a reținut că cererea introductivă nu îndeplinea cerințele de formă de la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură și că motivele pe care se întemeiază nu au fost expuse în suficientă măsură. Recurenta contestă această afirmație, afirmând că a prezentat nu numai în mod succint, ci și în detaliu contextul acțiunii, motivele și toate informațiile care să permită Tribunalului să aprecieze fără dificultate obiectul litigiului. Recurenta contestă îndeosebi faptul că Tribunalul a declarat de asemenea inadmisibilă cererea sa subsidiară având ca obiect anularea în parte a deciziei Comisiei din 28 august 2012 (prin care aceasta transmisese documentele incomplete) – cu toate că a primit motivul care se raporta la aceasta.

Recurenta contestă în continuare faptul că Tribunalul a calificat documentația pe care aceasta a depus-o în anexă drept trimiteri cu caracter general și că nu a primit-o, cu toate că contribuia la precizarea motivelor expuse în cererea introductivă și din acest motiv făcea parte integrantă din respectiva cerere. Ea contestă deopotrivă teza Tribunalului potrivit căreia replica prezentată de recurentă era inoperantă, cu toate că aceasta a depus-o în conformitate cu Regulamentul de procedură, în scopul de a-și completa cererea introductivă și a-și preciza argumentele, furnizând toate documentele contestate. Ea consideră că ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept pentru că se întemeiază pe grave neregularități procedurale și că, prin aceasta, Tribunalul a încălcat dreptul recurentei la o cale de atac eficientă.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 22 mai 2015 – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica – ISTATși alții

(Cauza C-240/15)

(2015/C 302/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pârâte: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Întrebarea preliminară

Principiile, menționate la articolul [3] din Directiva 2002/21/CE ([1]), potrivit cărora statele membre trebuie să garanteze imparțialitatea și independența autorităților naționale de reglementare și pe plan financiar și organizațional, precum și principiul, prevăzut la articolul 12 din Directiva 2002/20/CE ([2]) potrivit căruia acestea se autofinanțează în mare parte se opun unei reglementări naționale (cum este cea în discuție în prezenta cauză) care supune și astfel de autorități, în general, dispozițiilor în materie de finanțe publice și, în special, dispozițiilor specifice privind limitarea și raționalizarea cheltuielilor administrațiilor publice?

([1]) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).
([2]) Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la 1 iunie 2015 – Drago Nemec/Republica Slovenia

(Cauza C-256/15)

(2015/C 302/18)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Recurent: Drago Nemec

Intimată: Republica Slovenia

Întrebările preliminare

1) Dispozițiile articolului 2 punctul 1 al treilea paragraf din Directiva 2000/35 ([1]) trebuie interpretate în sensul că, într-un sistem în care unei persoane fizice îi este eliberată, în scopul desfășurării unei activități economice, o autorizație care conține menționarea activității pentru care se acordă autorizația respectivă, nu este vorba despre o întreprindere și, prin urmare, nici despre o tranzacție comercială în sensul dispoziției menționate anterior a directivei dacă tranzacția din care rezultă o întârziere în efectuarea plății se referă la o activitate care nu este inclusă în autorizație?

   În cazul unui răspuns negativ la întrebarea de mai sus:

2) Dispozițiile articolului 2 punctul 1 al treilea paragraf din Directiva 2000/35 trebuie interpretate în sensul că o persoană fizică este considerată întreprindere, iar tranzacția din care rezultă o întârziere în efectuarea plății constituie o tranzacție comercială în sensul dispoziției menționate dacă este vorba despre o tranzacție care nu face parte din activitatea înregistrată a persoanei fizice respective, ci derivă dintr-o activitate care prin natura sa poate fi o activitate economică, și dacă pentru tranzacția respectivă s-a emis o factură? și

3) Regula potrivit căreia dobânzile de întârziere încetează să curgă atunci când cuantumul dobânzilor scadente și neplătite atinge valoarea sumei datorate cu titlu principal (regula *ne ultra alterum tantum*) este contrară dispozițiilor Directivei 2000/35?

([1]) Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (JO L 200, p. 35, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 226).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 11 iunie 2015 – Beca Engineering Srl/Ministero dell'Interno

(Cauza C-285/15)

(2015/C 302/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Beca Engineering Srl

Intimat: Ministero dell'Interno

Întrebarea preliminară

Directiva 89/106/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la materialele de construcții ([1]), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003 ([2]), se opune ca tuburile de evacuare a fumului să trebuiască „*să fie realizate din materiale incombustibile*", astfel cum prevede dispoziția cuprinsă în partea a II-a din anexa IX la partea a cincea din Decretul legislativ nr. 152 din 3 aprilie 2006, privind „Centralele termice civile", care nu a făcut obiectul unei notificări?

([1]) JO L 40, p. 12, Ediție specială, 13/vol. 9, p. 3.
([2]) Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului a dispozițiilor privind comitetele care asistă Comisia în exercitarea competențelor de executare prevăzute de actele care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din Tratatul CE (JO L 284, p. 1, Ediție specială 01/vol. 4, p. 213).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 12 iunie 2015 – Società LIS Srl, Società Cerutti Lorenzo Srl/Abbanoa SpA

(Cauza C-287/15)

(2015/C 302/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Società LIS Srl, Società Cerutti Lorenzo Srl

Intimată: Abbanoa SpA

Întrebările preliminare

1) Este compatibil cu articolul 45 alineatul (2) literele (a) și (b) din Directiva 2004/18/CE din 31 martie 2004 ([1]) ca simpla solicitare de concordat preventiv prezentată instanței competente de către debitor să fie considerată „procedură în curs”?

2) Este compatibil cu reglementarea menționată ca declarația prin care debitorul recunoaște că se află în stare de insolvență și că intenționează să formuleze o cerere de concordat preventiv „în alb” (ale cărui caracteristici au fost precizate anterior) să fie considerată o cauză de excludere din procedura de achiziție publică, interpretându-se astfel în mod extins conceptul „procedură în curs” prevăzut de reglementarea comunitară (articolul 45 din directivă) și națională (articolul 38 din Decretul legislativ nr. 163-2006) menționată?

3) Este compatibilă cu articolul 48 din Directiva 2004/18/CE din 31 martie 2004 o normă precum cea prevăzută la articolul 53 alineatul 3 deja analizat din Decretul legislativ nr. 163 din 16 aprilie 2006, care permite participarea unei întreprinderi cu un proiectant „indicat” care, potrivit jurisprudenței naționale, întrucât nu este ofertant, nu ar putea recurge la instituția menționării capacităților?

([1]) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Recurs introdus la 15 iunie 2015 de Slovenská pošta a.s. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 25 martie 2015 în cauza T-556/08, Slovenská pošta/Comisia

(Cauza C-293/15 P)

(2015/C 302/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Slovenská pošta a.s. (reprezentanți: O. W. Brouwer și A. A. J. Pliego Selie, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Slovacă, Cromwell a.s., Slovak Mail Services a.s., Prvá Doručovacia, a.s., ID Marketing Slovensko s.r.o. (fostă TNT Post Slovensko s.r.o.)

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții de Justiție:

1) anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate și pronunțarea unei hotărâri definitive în recurs, prin care să se anuleze în tot sau în parte hotărârea atacată sau – cu titlu subsidiar – trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;

și

2) obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului și a Curții de Justiție, inclusiv a cheltuielilor efectuate de intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a respins acțiunea în anularea deciziei Comisiei Europene din 7 octombrie 2008 privind legislația slovacă în domeniul serviciilor poștale referitoare la serviciile hibrid de curierat C(2008) 5912, adresată Republicii Slovace.

Slovenská pošta a.s. solicită Curții de Justiție:

(i) anularea în tot sau în parte a hotărârii menționate a Tribunalului, pentru următoarele motive:

i. primul motiv: erori de drept, aplicarea unui standard probatoriu eronat și atribuirea greșită a sarcinii probei în stabilirea faptului că Republica Slovacă a încălcat articolul 86 alineatul (1) coroborat cu articolul 82 CE;

a. erori de drept în stabilirea faptului că acordarea unui drept exclusiv poate constitui în sine o încălcare a articolului 86 alineatul (1) coroborat cu articolul 82 CE;

b. erori de drept, aplicarea unui standard probatoriu eronat și atribuirea greșită a sarcinii probei în stabilirea faptului că Republica Slovacă a încălcat articolul 86 alineatul (1) coroborat cu articolul 82 CE, prin limitarea serviciilor oferite utilizatorilor finali.

ii. al doilea motiv: erori de drept, nivel de examinare insuficient și denaturarea probelor cu ocazia examinării și acceptării definiției pieței relevante propuse de Comisia Europeană;

a. eroare de drept și nivel de examinare insuficient cu ocazia acceptării faptului că piața relevantă a serviciilor hibrid integrate de curierat poate fi definită în temeiul (pretinsei) existențe a cererii și a ofertei unui singur serviciu;

b. denaturarea probelor și aplicarea unui nivel de examinare insuficient în stabilirea faptului că cererea dominantă pe piață poate fi dedusă din probele prezentate de Comisie.

(ii) pronunțarea unei hotărâri definitive în recurs, prin care să se anuleze hotărârea atacată în tot sau în parte sau – cu titlu subsidiar – trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;

(iii) obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului și a Curții de Justiție, inclusiv a cheltuielilor efectuate de intervenienți.

Recurs introdus la 12 iunie 2015 de Matratzen Concord GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 16 aprilie 2015 în cauza T-258/13, Matratzen Concord GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-295/15 P)

(2015/C 302/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Matratzen Concord GmbH (reprezentant: I. Selting, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale sociétá in accomandita

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Camerei a şasea a Tribunalului din 16 aprilie 2015 pronunțate în cauza T-258/2013, având ca obiect decăderea din dreptul asupra mărcii comunitare 2818680 „Arktis” pentru lipsa utilizării serioase;

— obligarea intimatei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă următoarele erori de drept care se regăsesc în hotărârea Tribunalului:

Tribunalul a luat în mod eronat în considerare cifra de vânzări ale companiei Breiding în favoarea mărcii atacate. Numărul de produse vândute de compania Breiding în perioada în litigiu 2006-2009 nu ar fi trebuit luate în considerare.

La analiza utilizării serioase, în mod greşit Tribunalul nu a luat în considerare produsele care poartă marca „Arktis", ci pe cele care poartă marca „Arktis Line" şi a fost de opinie că termenul suplimentar „Line" ar fi exclusiv descriptiv.

În plus, aprecierea Tribunalului a fost eronată întrucât a plecat de la premisa că marca atacată a făcut obiectul unei utilizări serioase, deşi volumul de vânzări al produselor titularului mărcii au fost foarte reduse.

În ultimul rând, Tribunalul nu a avut în vedere faptul că utilizarea serioasă priveşte produsele „cearşafuri" şi „pilote". Titularul mărcii a prezentat dovezi numai pentru utilizarea mărcii pentru „pilote", dar nu şi pentru alte produse pentru pat precum pernele şi saltelele. Din acest motiv, cel puțin pentru produsele „cearşafuri" ar trebui să se pronunțe decăderea din dreptul de marcă.

Acțiune introdusă la 19 iunie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-304/15)

(2015/C 302/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Mifsud-Bonnici, S. Petrova, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neaplicarea corectă a Directivei 2001/80/CE privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari ([1]) cu privire la instalația de ardere Aberthaw Power Station din Țara Galilor, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (3) coroborat cu partea A din anexa VI la Directiva 2001/80/CE privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari;

— obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia Comisiei, Regatul Unit nu a aplicat corect articolul 4 alineatul (3) coroborat cu partea A din anexa VI la Directiva 2001/80/CE privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți în ceea ce privește Aberthaw Power Station. Aberthaw Power Station, o instalație de ardere pe bază de cărbune cu o putere termică de 4 090 MWth, care intră astfel în categoria instalațiilor cu o capacitate mai mare de 500 MWth, depășește valoarea limită aplicabilă a emisiilor de oxizi de azot (NO_x) prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din directiva menționată coroborat cu articolul 14 alineatul (1) litera (a) și cu partea A din anexa VI la această directivă. Conform dispozițiilor amintite, Regatul Unit trebuie să asigure faptul că, începând de la 1 ianuarie 2008, o instalație cu această capacitate nu depășește valoarea limită de 500 mg/Nm^3 de NO_x, redusă la 200 mg/Nm^3 începând din ianuarie 2016. Cu toate acestea, valoarea limită a emisiilor instalației în cauză, astfel cum este stabilită în autorizația de funcționare, este în prezent de 1 050 mg/Nm^3 de NO_x.

([1]) JO L 309, p. 1, Ediție specială, 5/vol. 7, p. 1.

Recurs introdus la 24 iunie 2015 de SolarWorld AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 14 aprilie 2015 în cauza T-393/13, SolarWorld AG/Comisia Europeană

(Cauza C-312/15 P)

(2015/C 302/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: SolarWorld AG (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Solsonica SpA

Concluziile recurentei

— Declararea recursului drept admisibil și fondat;

— anularea Ordonanței Tribunalului din cauza T-393/13 în ceea ce privește constatarea lipsei necesității de a se pronunța asupra cererilor de anulare și de despăgubiri;

— declararea admisibilității acțiunii în anulare și a acțiunii în despăgubire în cauza T-393/13 și

— trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru a se pronunța asupra fondului cererilor de anulare și de despăgubiri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul a apreciat în mod vădit eronat că nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului acțiunii în anulare și al acțiunii în despăgubire.

Recurs introdus la 3 iulie 2015 de Johannes Tomana și alții împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 22 aprilie 2015 în cauza T-190/12, Johannes Tomana și alții/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-330/15 P)

(2015/C 302/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Johannes Tomana și alții (reprezentanți: M. O'Kane, solicitor, M. Lester, Z. Al-Rikabi, barristers)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurenților

Recurenții solicită Curții să dispună anularea hotărârii Tribunalului, anularea actelor atacate în măsura în care li se aplică recurenților și să oblige intimatele la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurenți în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare considerând că regulamentul atacat avea un temei juridic valabil. Unicul său temei juridic menționat acorda Comisiei competența să modifice Regulamentul nr. 314/2004 ([1]) pe baza unei poziții comune care a fost între timp revocată, și care nu poate fi interpretată ca referindu-se la o decizie ulterioară.

Al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că în actele atacate pot fi înscrise persoane pe baza faptului că sunt „membri ai guvernului" sau „persoane asociate cu aceștia" numai prin prisma funcțiilor lor sau a fostelor lor funcții. În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare considerând că unele persoane pot fi considerate „asociați" ai membrilor guvernului pe baza faptului că unele afirmații că au avut un comportament care subminează statul de drept, democrația sau drepturile omului în Zimbabwe în trecut demonstrau că au „complotat" cu guvernul. Tribunalul nu ar fi trebuit să permită intimatelor să se bazeze pe prezumții care nu au fost menționate în actele atacate și care nu erau nici coerente și nici disproporționate cu obiectivele lor, ci ar fi trebuit să le solicite să își îndeplinească obligația de a justifica reînscrierea lor pe o baza de fapt solidă.

Al treilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept concluzionând că motivarea era suficientă prin simpla enumerare a funcțiilor despre care se spune că erau exercitate de membri guvernului și de asociații acestora, sau când a menționat afirmații vagi și generale despre comportamente ilegale din trecut. Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare prin faptul că a permis ca motivarea să fie completată prin motive *ex post* suplimentare care nu sunt vizate de actele atacate. În cazul în care anumiți recurenți au depus observații prin care resping afirmațiile făcute împotriva lor, Tribunalul a constatat, în mod incorect și neloial, inadmisibilitatea argumentării lor și nu a examinat-o pe fond.

Al patrulea motiv: Tribunalul nu a respectat jurisprudența stabilită în materia dreptului la apărare considerând că celelalte părți nu aveau obligația să comunice elementele de probă și motivele menținerii listei și nici să permită recurenților să își prezinte observațiile înainte de adoptarea deciziilor de menținere a fiecărui recurent pe listă.

Al cincilea motiv: Tribunalul nu a examinat dacă înscrierea fiecărui recurent avea la bază o evaluare comparativă proporțională a atingerii importante aduse drepturilor lor fundamentale și obiectivelor actelor atacate.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 314/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 55, p. 1, Ediție specială, 18/vol. 2, p. 161).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 6 iulie 2015 – María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón

(Cauza C-333/15)

(2015/C 302/26)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Recurentă: María Pilar Planes Bresco

Intimată: Comunidad Autónoma de Aragón

Întrebările preliminare

1) Articolele 43 și 44 din Regulamentul nr. 1782/2003 ([1]) al Consiliului din 29 septembrie 2003 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care exclude din sfera noțiunii de hectar eligibil toate suprafețele de pășuni permanente declarate de un agricultor, care depășesc suprafața luată în considerare la momentul inițial pentru a stabili drepturile normale corespunzătoare, supunând includerea respectivelor suprafețe și, prin urmare, înlocuirea terenurilor arabile cu pășuni condiției ca acestea din urmă să fie destinate în mod efectiv creșterii animalelor în exercițiul anual concret pentru care agricultorul menționat dorește să beneficieze de drepturile la plată?

   În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară:

2) Articolul 29 din Regulamentul nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003, care exclude de la plățile efectuate în cadrul schemelor de sprijin acei beneficiari „despre care s-a stabilit că au creat în mod artificial condițiile impuse pentru acordarea unor astfel de plăți, obținând astfel un avantaj neconform cu obiectivele schemelor de sprijin în cauză", trebuie interpretat în sensul că nu permite statelor membre să adopte dispoziții generale prin care să se reducă numărul de „hectare eligibile" (de pășuni permanente), definind astfel în mod obiectiv situațiile generale în care se prezumă că beneficiarul a creat artificial condițiile pentru obținerea sprijinului, fără a dovedi, în mod concret și în legătură cu un anumit agricultor, activitatea efectuată de respectivul agricultor și comportamentul acestuia?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 3/vol. 49, p. 177).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 6 iulie 2015 – María Pilar Planes Bresco/Comunidad Autónoma de Aragón

(Cauza C-334/15)

(2015/C 302/27)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reccurentă: María Pilar Planes Bresco

Intimată: Comunidad Autónoma de Aragón

Întrebările preliminare

1) Articolele 43 și 44 din Regulamentul nr. 1782/2003 ([1]) al Consiliului din 29 septembrie 2003 trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care exclude din noțiunea de hectar eligibil toate suprafețele de pășuni permanente declarate de un agricultor care depășesc suprafața luată în considerare inițial pentru a stabili drepturile normale corespunzătoare, includerea respectivelor suprafețe și, prin urmare, înlocuirea terenurilor arabile cu pășuni fiind posibile cu condiția ca acestea din urmă să fie destinate în mod efectiv creșterii animalelor în exercițiul anual concret pentru care dorește să beneficieze de drepturile la plată?

   În cazul unui răspuns negativ la întrebarea anterioară:

2) Articolul 29 din Regulamentul nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003, care exclude de la plățile derivate din schemele de sprijin acei beneficiari „despre care s-a stabilit că au creat în mod artificial condițiile impuse pentru acordarea unor astfel de plăți, obținând astfel un avantaj neconform cu obiectivele schemelor de sprijin în cauză", trebuie interpretat în sensul că nu permite statelor să adopte dispoziții generale prin care să se reducă numărul de „hectare eligibile" (de pășuni permanente), definind în mod obiectiv situațiile generale în care se prezumă că beneficiarul a creat în mod artificial condițiile pentru obținerea plății, fără a dovedi, în mod concret și în legătură cu un anumit agricultor, activitatea efectuată de respectivul agricultor și comportamentul acestuia?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177).

Recurs introdus la 30 aprilie 2015 de Steinbeck GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 iulie 2015 în cauzele conexate T-707/13 și T-709/13, Steinbeck GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Steinbeck GmbH (reprezentanți: M. Heinrich, avocat, M. Fischer, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 30 aprilie 2015 în cauzele conexate T-707/13 și T-709/13,

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia recurentei, hotărârea atacată încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară pentru următoarele motive ([1]):

1. Tribunalul a invocat drept unic motiv pentru lipsa caracterului distinctiv al mărcii „BE HAPPY" faptul că aceasta ar fi putut fi percepută ca slogan publicitar. Această apreciere este în directă contradicție cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene potrivit căreia, numai acest lucru nu este suficient pentru a exclude existența caracterului distinctiv al unei mărci.

2. Tribunalul nu a stabilit în această privință nicio legătură concretă între marca „BE HAPPY" și produsele vizate de aceasta care să nu fi necesitat o minimă interpretare din partea publicului relevant. Dimpotrivă, între produse și semn a fost creată o relație arbitrară care, chiar dacă ar fi corectă, ar necesita un efort de interpretare din partea publicului.

3. În acest fel, Tribunalul ar fi aplicat în mod greșit criteriile de apreciere a caracterului distinctiv al mărcii „BE HAPPY".

([1]) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată) (JO L 78, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Castellón (Spania) la 10 iulie 2015 – Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu și Cristian Laurentiu Lucaciu

(Cauza C-349/15)

(2015/C 302/29)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Castellón

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco Popular Español S.A.

Pârâți: Elena Lucaciu și Cristian Laurentiu Lucaciu

Întrebările preliminare

1) Limitarea în timp a efectelor nulității unei clauze declarate nule ca urmare a caracterului său abuziv este compatibilă cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE ([1])?

2) În cazul în care o asemenea limitare a efectelor este considerată compatibilă cu reglementarea Uniunii Europene, mai precis cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, ca urmare a bunei-credințe a celor interesați și a riscului de consecințe grave:

   a) Ce se înțelege prin consecințe grave care justifică limitarea efectelor?

   b) Riscul unor consecințe grave trebuie dovedit corespunzător în cadrul procedurii judiciare în care acestea sunt invocate sau, dimpotrivă, este suficientă constatarea generală de către instanță a riscului respectiv, fără date concrete pe care să se întemeieze această constatare?

([1]) JO L 25, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte di Appello di Bari (Italia) la 13 iulie 2015 – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH și alții

(Cauza C-353/15)

(2015/C 302/30)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte di Appello di Bari

Părțile din procedura principală

Apelanți: Leonmobili Srl, Gennaro Leone

Intimate: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino, Deutsche Bank SpA, Fida Srl, Elica SpA

Întrebările preliminare

a) În lipsa unor sedii situate în alt stat membru, prezumția prevăzută la [alineatul (1)] ultima teză și la [alineatul (2)] ale articolului 3 din [Regulamentul (CE) nr.] 1346/2000 ([1]) poate fi răsturnată de partea care contestă competența, făcând dovada că centrul intereselor principale este situat în alt stat decât statul în care are sediul societatea?

b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea care precedă, dovada se poate întemeia pe altă prezumție, și anume pe evaluarea unor indicii din care se poate deduce pe plan logico-deductiv că centrul intereselor principale este situat în alt stat membru?

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială 19/vol.1, p. 143)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal da Relação de Évora (Portugalia) la 13 iulie 2015 – Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA

(Cauza C-354/15)

(2015/C 302/31)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Évora

Părțile din procedura principală

Apelant: Andrew Marcus Henderson

Intimată: Novo Banco SA

Întrebările preliminare

1) În cazul în care o instanță portugheză sesizată cu o cauză civilă împotriva unui resortisant care are reședința în alt stat membru al Uniunii Europene a dispus notificarea acestei proceduri acestui resortisant prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, iar această confirmare de primire nu este returnată, instanța portugheză, având în vedere Regulamentul [(CE) nr. 1393/2007 ([1])] și principiile subiacente acestuia, poate să considere această notificare ca fiind efectuată, întemeindu-se pe un document al serviciilor poștale din statul de reședință al destinatarului care dovedește că scrisoarea recomandată cu confirmare de primire a fost predată destinatarului?

2) În situația avută în vedere la prima întrebare, aplicarea articolului 230 din Codul de procedură civilă portughez este contrară regulamentului și principiilor subiacente acestuia?

3) Aplicarea articolului 191 alineatul 2 din Codul de procedură civilă portughez în prezenta cauză este contrară regulamentului și principiilor subiacente acestuia?

(1) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 din 13 noiembrie 2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială („notificarea sau comunicarea actelor") și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, p. 79).

Acțiune introdusă la 13 iulie 2015 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-356/15)

(2015/C 302/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: D. Martin, agent)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin adoptarea articolelor 23 și 24 din Legea-program din 27 decembrie 2012, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 11 și 12 și al articolului 76 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 (1) al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, al articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 (2) al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Deciziei A1 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială (3).

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia apreciază că, prin adoptarea articolelor 23 și 24 din Legea-program din 27 decembrie 2012, Regatul Belgiei încalcă articolele 11, 12 și 76 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, precum și articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și Decizia A1 a Comisiei administrative pentru coordonarea sistemelor de securitate socială, prin faptul că nu recunoaște caracterul obligatoriu al documentului care emană de la statul membru de origine al lucrătorului detașat, care atestă că acesta este supus legislației de securitate socială a respectivului stat membru.

(1) JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7. p. 82.
(2) JO L 284, p. 1.
(3) JO C 106, 24.4.2010, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Zamora (Spania) la 17 iulie 2015 – Javier Ángel Rodríguez Sánchez/Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

(Cauza C-381/15)

(2015/C 302/33)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Zamora

Părțile din procedura principală

Reclamant: Javier Ángel Rodríguez Sánchez

Pârâte: Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria SAU (Banco CEISS)

Întrebările preliminare

1) Faptul că decizia de constatare a nulității unei clauze prag incluse într-un contract de credit, ca urmare a caracterului abuziv al acesteia, nu produce efecte retroactive de la momentul încheierii contractului, ci de la o [dată] ulterioară este compatibil cu dispozițiile articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ([1])?

2) Conduce la o îmbogățire fără justă cauză în favoarea contractantului profesionist, neconformă cu reglementarea Uniunii, faptul că clauza abuzivă se aplică de-a lungul perioadei stabilite de Tribunal Supremo, având în vedere că nu se restabilește echilibrul prestațiilor dintre părți și este favorizată partea contractantă care a inclus clauza financiară declarată abuzivă?

3) Criteriul riscului unor consecințe grave pentru economia națională utilizat pentru limitarea aplicării și a efectelor unei clauze abuzive poate exista în cazul unei acțiuni individuale exercitate de un consumator sau, dimpotrivă, într-o astfel de acțiune, consecința gravă vizează situația economică a consumatorului rezultată în urma limitării efectelor clauzei nule la perioada indicată?

([1]) JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

Acțiune introdusă la 20 iulie 2015 – Comisia Europeană/Republica Ungară

(Cauza C-392/15)

(2015/C 302/34)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk, Talabér-Ritz K., agenți)

Pârâtă: Republica Ungară

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, atunci când a supus exercitarea profesiei de notar unei condiții privind cetățenia;

— obligarea Republicii Ungare la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că o condiție privind cetățenia, prevăzută pentru exercitarea profesiei de notar, este discriminatorie și constituie o limitare disproporționată a libertății de stabilire. Astfel, Republica Ungară nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Comisia apreciază că atribuțiile conferite notarilor de reglementarea maghiară nu au legătură, prin însăși natura lor, cu exercitarea autorității publice, astfel încât excepția prevăzută la articolul 51 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu poate să justifice faptul că cetățenia constituie condiție de acces la profesia de notar.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 – Noémie Depesme, Saïd Kerrou/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Cauza C-401/15)

(2015/C 302/35)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamante: Noémie Depesme, Saïd Kerrou

Pârât: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Întrebările preliminare

Pentru a răspunde în mod util cerințelor privind nediscriminarea în lumina articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 ([1]) privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii coroborat cu articolul 45 alineatul (2) TFUE, în contextul luării în considerare a gradului real de legătură a unui student nerezident, solicitant al ajutorului financiar pentru studii superioare, cu societatea și cu piața forței de muncă din Luxemburg, stat membru în care un lucrător frontalier a fost angajat sau și a desfășurat activitatea în conformitate cu articolul 2 bis din Legea din 22 iunie 2000 privind ajutorul financiar al statului pentru studii superioare, astfel cum a fost adăugat prin Legea din 19 iulie 2013 ca o consecință directă a Hotărârii CJUE din 20 iunie 2013 (cauza C-20/12) ([2]),

— condiția impusă studentului în cauză de a fi „copilul" lucrătorului frontalier respectiv trebuie calificată ca fiind echivalentă cu condiția impusă acestuia de a fi „descendentul direct de gradul I a cărui filiație este stabilită în mod legal în raport cu părintele său" și trebuie să se pună accentul pe raportul de filiație stabilit între student și lucrătorul frontalier, presupus a se afla la baza legăturii menționate anterior, sau

— trebuie să se pună accentul pe faptul că lucrătorul frontalier „continuă să asigure întreținerea studentului" fără să existe în mod obligatoriu un raport juridic de filiație între acesta și student, în special prin crearea unei legături suficiente de convieţuire de natură să îl unească cu unul dintre părinții studentului, în raport cu care s-a stabilit în mod legal un raport de filiație?

— din perspectiva celei de a doua interpretări, există anumite criterii de conținut la care trebuie să răspundă contribuția, prin ipoteză neobligatorie, a lucrătorului frontalier, în cazul în care aceasta nu este exclusivă, ci paralelă cu contribuția unuia dintre părinți sau a ambilor părinți care au un raport juridic de filiație cu studentul și cărora, în consecință, le revine, în principiu, obligația legală de întreținere a studentului?

([1]) JO L 141, p. 1.
([2]) EU:C:2013:411.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 – Adrien Kauffmann/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Cauza C-402/15)

(2015/C 302/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamant: Adrien Kauffmann

Pârât: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Întrebările preliminare

Pentru a răspunde în mod util cerințelor privind nediscriminarea în lumina articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 ([1]) privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii coroborat cu articolul 45 alineatul (2) TFUE, în contextul luării în considerare a gradului real de legătură a unui student nerezident, solicitant al ajutorului financiar pentru studii superioare, cu societatea și cu piața forței de muncă din Luxemburg, stat membru în care un lucrător frontalier a fost angajat sau și-a desfășurat activitatea în conformitate cu articolul 2 bis din Legea din 22 iunie 2000 privind ajutorul financiar al statului pentru studii superioare, astfel cum a fost adăugat prin Legea din 19 iulie 2013 ca o consecință directă a Hotărârii CJUE din 20 iunie 2013 (cauza C-20/12) ([2])

— condiția impusă studentului în cauză de a fi „copilul" lucrătorului frontalier respectiv trebuie calificată ca fiind echivalentă cu condiția impusă acestuia de a fi „descendentul direct de gradul I a cărui filiație este stabilită în mod legal în raport cu părintele său" şi trebuie să se pună accentul pe raportul de filiație stabilit între student și lucrătorul frontalier, presupus a se afla la baza legăturii menționate anterior, sau

— trebuie să se pună accentul pe faptul că lucrătorul frontalier „continuă să asigure întreținerea studentului" fără să existe în mod obligatoriu un raport juridic de filiație între acesta şi student, în special prin crearea unei legături suficiente de convieţuire de natură să îl unească cu unul dintre părinții studentului, în raport cu care s-a stabilit în mod legal un raport de filiație?

— din perspectiva celei de a doua interpretări, există anumite criterii de conținut la care trebuie să răspundă contribuția, prin ipoteză neobligatorie, a lucrătorului frontalier, în cazul în care aceasta nu este exclusivă, ci paralelă cu contribuția unuia dintre părinți sau a ambilor părinți care au un raport juridic de filiație cu studentul și cărora, în consecință, le revine, în principiu, obligația legală de întreținere a studentului?

([1]) JO L 141, p. 1.
([2]) EU:C:2013:411.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour administrative (Luxemburg) la 24 iulie 2015 – Maxime Lefort/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Cauza C-403/15)

(2015/C 302/37)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour administrative

Părțile din procedura principală

Reclamant: Maxime Lefort

Pârât: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Întrebările preliminare

Pentru a răspunde în mod util cerințelor privind nediscriminarea în lumina articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 ([1]) privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii coroborat cu articolul 45 alineatul (2) TFUE, pe fondul articolului 33 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat, dacă este cazul, cu articolul 7 din Cartă, în contextul luării în considerare a gradului real de legătură a studentului nerezident, solicitant al ajutorului financiar pentru studii superioare, cu societatea și cu piața muncii din Luxemburg, stat membru în care un lucrător frontalier a fost angajat sau și-a desfășurat activitatea în conformitate cu articolul 2 bis din Legea din 22 iunie 2000 privind ajutorul financiar al statului pentru studii superioare, astfel cum a fost adăugat prin Legea din 19 iulie 2013 ca o consecință directă a Hotărârii CJUE din 20 iunie 2013 (cauza C-20/12) ([2])

— condiția impusă studentului în cauză de a fi „copilul" lucrătorului frontalier respectiv trebuie calificată ca fiind echivalentă cu condiția impusă acestuia de a fi „descendentul direct de gradul I a cărui filiație este stabilită în mod legal în raport cu părintele său" și trebuie să se pună accentul pe raportul de filiație stabilit între student și lucrătorul frontalier, presupus a se afla la baza legăturii menționate, sau

— trebuie să se pună accentul pe faptul că lucrătorul frontalier „continuă să asigure întreținerea studentului" fără să existe în mod obligatoriu un raport juridic de filiație între acesta și student, în special prin crearea unei legături suficiente de convieţuire de natură să îl reunească cu unul dintre părinții studentului în raport cu care s-a stabilit în mod legal un raport de filiație?

— din perspectiva celei de a doua interpretări, există anumite criterii de conținut la care trebuie să răspundă contribuția, prin ipoteză neobligatorie, a lucrătorului frontalier, în cazul în care nu este exclusivă, ci paralelă cu cea a unuia dintre părinți sau a ambilor părinți care au un raport juridic de filiație cu studentul și cărora, în consecință, le revine, în principiu, obligația legală de întreținere a acestuia?

([1]) JO L 141, p. 1.
([2]) EU:C:2013:411.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – GEA Group/Comisia

(Cauza T-45/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piețe europene de stabilizatori termici ESBO/esters — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul SEE — Stabilire a prețurilor, repartizare a piețelor și schimburi de informații comerciale sensibile — Amenzi — Imputarea unei încălcări — Prezumție de capital — Durata și dovada încălcării — Prescripție — Durata procedurii administrative — Termen rezonabil — Dreptul la apărare")

(2015/C 302/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GEA Group AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: A. Kallmayer, I. du Mont, G. Schiffers şi R. Van der Hout, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer şi F. Ronkes Agerbeek, agenți, asistați de W. Berg, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul SEE (cauza COMP/38589 – Stabilizatori termici), sau, cu titlu subsidiar, cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă GEA Group AG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 100, 17.4.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Akzo Nobel şi alții/Comisia

(Cauza T-47/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piețele europene ale stabilizatorilor termici — Decizie prin care se constată două încălcări ale articolului 81 CE și ale articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, repartizarea piețelor și schimbul de informații comerciale sensibile — Durata încălcărilor — Prescripție — Durata procedurii administrative — Termen rezonabil — Dreptul la apărare — Imputarea încălcărilor — Încălcări săvârșite de filiale, de un parteneriat fără personalitate juridică proprie și de o filială — Calculul cuantumului amenzilor")

(2015/C 302/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Țările de Jos), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Germania), Akzo Nobel Chemicals BV (Amersfoort, Țările de Jos) şi Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Regatul Unit) (reprezentanți: inițial C. Swaak şi M. van der Woude, ulterior C. Swaak şi R. Wesseling, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Ronkes Agerbeek şi J. Bourke, ulterior F. Ronkes Agerbeek şi P. Van Nuffel, agenți, asistați de J. Holmes, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.589 – Stabilizatori termici) sau, cu titlu subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzilor aplicate

Dispozitivul

1) *Anulează articolul 2 punctele 4, 6, 21 și 23 din Decizia C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.589 – Stabilizatori termici) în măsura în care au fost aplicate amenzi întreprinderilor Akzo Nobel Chemicals GmbH și Akzo Nobel Chemicals BV.*

2) *Reduce cuantumul total al amenzilor aplicate la articolul 2 punctele 1-7 și 18-24 din Decizia C(2009) 8682 final la 40 194 milioane de euro pentru Akzo Nobel NV și la 11 881 980 milioane de euro pentru Akcros Chemicals Ltd.*

3) *Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.*

4) *Comisia Europeană va suporta două cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Akzo Nobel, de Akzo Nobel Chemicals GmbH, de Akzo Nobel Chemicals BV și de Akcros Chemicals și trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată. Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV și Akcros Chemicals vor suporta, la rândul lor, trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată și două cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie.*

(1) JO C 100 du 17.4.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – GEA Group/Comisia

(Cauza T-189/10) (1)

(„Concurență — Înțelegeri — Piețele europene ale stabilizatorilor termici — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Încălcare comisă de filiale — Amenzi — Răspundere solidară a filialelor și a societății mamă — Depășirea plafonului de 10 % pentru una din filiale — Decizie de readoptare — Reducerea cuantumului amenzii pentru respectiva filială — Imputarea obligației de plată a cuantumului redus al amenzii unei alte filiale și societății mamă — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Dreptul de acces la dosar”)

(2015/C 302/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: GEA Group AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: A. Kallmayer, I. du Mont şi G. Schiffers, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer şi F. Ronkes Agerbeek, agenți, asistați de W. Berg, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 727 a Comisiei din 8 februarie 2010 de modificare a Deciziei C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38589 – Stabilizatori termici) sau, cu titlu subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzilor aplicate reclamantei

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia C(2010) 727 a Comisiei din 8 februarie 2010 de modificare a Deciziei C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38589 – Stabilizatori termici) în măsura în care privește GEA Group AG.*

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – SLM și Ori Martin/Comisia

(Cauzele T-389/10 și T-419/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Încălcare unică, complexă și continuă — Prescripție — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor — Stabilirea răspunderii pentru încălcare în sarcina societății-mamă — Proporționalitate — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Fond")

(2015/C 302/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (Ceprano, Italia) (reprezentanți: G. Belotti și F. Covone, avocați) (cauza T-389/10) și Ori Martin SA (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: P. Ziotti, avocat) (cauza T-419/10)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial B. Gencarelli, V. Bottka și P. Rossi, ulterior V. Bottka, P. Rossi și G. Conte, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Conexează cauzele T-389/10 și T-419/10 în vederea pronunțării hotărârii.*

2) *Anulează articolul 1 punctul 16 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011, în măsura în care prin acesta se impută Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) participarea la un ansamblu de acorduri și de practici concertate în sectorul oțelului pentru precomprimare pe piața internă și în cadrul Spațiului Economic European (SEE) de la 10 februarie 1997 până la 14 aprilie 1997.*

3) *Anulează articolul 2 punctul 16 din Decizia C(2010) 4387 final, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final și prin Decizia C(2011) 2269 final.*

4) *Reduce cuantumul amenzii aplicate SLM de la 19,8 milioane de euro la 19 milioane de euro, din care 13,3 milioane de euro se aplică Ori Martin în temeiul răspunderii în solidar; având în vedere pragul legal de 10 % din cifra de afaceri totală prevăzut la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, stabilește cuantumul final al amenzii aplicate SLM la 1,956 milioane de euro.*

5) *Respinge în rest acțiunile.*

6) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, două treimi din cheltuielile de judecată ale SLM și o treime din cheltuielile de judecată ale Ori Martin.*

7) *SLM suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.*

8) *Ori Martin suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Nedri Spanstaal/Comisia

(Cauza T-391/10) (1)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea cotelor și a prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Plafonul de 10 % din cifra de afaceri — Cifra de afaceri relevantă — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor”)

(2015/C 302/42)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial M. Slotboom și B. Haan, ulterior M. Slotboom, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Van Nuffel, S. Noë și V. Bottka, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Nedri Spanstaal BV suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

(1) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Westfälische Drahtindustrie şi alții/Comisia

(Cauza T-393/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare complexă — Încălcare unică și continuă — Distanțare — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Egalitate de tratament — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Aprecierea capacității de plată — Comunicarea Comisiei din 2002 privind cooperarea — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Fond")

(2015/C 302/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Germania), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentanți: inițial C. Stadler şi N. Tkatchenko, ulterior C. Stadler şi S. Budde, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka, R. Sauer şi C. Hödlmayr, agenți, asistați de M. Buntscheck, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011, precum și o cerere de anulare a scrisorii directorului general al Direcției Generale Concurență a Comisiei din 14 februarie 2011

Dispozitivul

1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra prezentei acțiuni în ceea ce privește reducerea amenzii acordată Westfälische Drahtindustrie GmbH și Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010.*

2) *Anulează articolul 2 punctul 8 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011.*

3) *Anulează scrisoarea din 14 februarie 2011 a directorului general al Direcției Generale Concurență a Comisiei.*

4) *Obligă Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. la plata în solidar a unei amenzi de 15 485 000 de euro.*

5) *Obligă Westfälische Drahtindustrie și Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. la plata în solidar a unei amenzi de 23 370 000 de euro.*

6) *Obligă Westfälische Drahtindustrie la plata unei amenzi de 7 695 000 de euro.*

7) *Respinge în rest acțiunea.*

8) *Westfälische Drahtindustrie, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată, inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată ale Westfälische Drahtindustrie, ale Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. și ale Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co., inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii.*

([1]) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Fapricela/Comisia

(Cauza T-398/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative”)

(2015/C 302/44)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugalia) (reprezentanți: inițial M. Gorjão-Henriques și S. Roux, avocați, ulterior T. Guerreiro, R. Lopes și S. Alberto, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira și V. Bottka, agenți, asistați de M. Marques Mendes, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011, în măsura în care în aceasta se constată că Fapricela – Indústria de Trefilaria, SA a încălcat dispozițiile articolului 101 TFUE prin participarea, în plus față de o încălcare a dispozițiilor menționate pe piața iberică, la o înțelegere care a acoperit piața internă și ulterior Spațiul Economic European (SEE) și i s-a aplicat o amendă de 8 874 000 de euro.*

2) *Stabilește cuantumul amenzii aplicate Fapricela – Indústria de Trefilaria la 8 874 000 de euro.*

3) *Respinge în rest acțiunea.*

4) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Emesa-Trefilería şi Industrias Galycas/Comisia

(Cauza T-406/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Articolul 139 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului")

(2015/C 302/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Spania) şi Industrias Galycas, SA (Vitoria, Spania) (reprezentanți: A. Creus Carreras şi A. Valiente Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial V. Bottka şi F. Castilla Contreras, ulterior V. Bottka şi A. Biolan, agenți, asistați de M. Gray, barrister)

Intervenient în susținerea pârâtului: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Florindo Gijón şi R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Emesa Trefilería, SA și Industrias Galycas, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană și de Consiliul Uniunii Europene.*

3) *Obligă Comisia la plata către Tribunal a sumei de 1 500 de euro în temeiul articolului 139 litera (a) din Regulamentul de procedură, în vederea rambursării unei părți a cheltuielilor pe care acesta din urmă a trebuit să le efectueze.*

([1]) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Socitrel/Comisia

(Cauzele T-413/10 și T-414/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Termen rezonabil")

(2015/C 302/46)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamante: Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA (Trofa, Portugalia) (reprezentanți: F. Proença de Carvalho și T. Faria, avocați) (cauza T-413/10) și Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: D. Proença de Carvalho și J. Caimoto Duarte, avocați) (cauza T-414/10)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira și V. Bottka, agenți, asistați de M. Marques Mendes, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Conexează cauzele T-413/10 și T-414/10 în vederea pronunțării hotărârii.*

2) *Respinge acțiunile.*

3) *Socitrel – Sociedade Industrial de Trefilaria, SA și Companhia Previdente – Sociedade de Controle de Participações Financeiras, SA suportă, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, inclusiv pe cele aferente procedurii măsurilor provizorii.*

([1]) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – voestalpine şi voestalpine Wire Rod Austria/Comisia

(Cauza T-418/10) ([1])

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică, complexă și continuă — Contract de agenție — Imputabilitatea comportamentului ilicit al agentului în sarcina comitentului — Necunoașterea de către comitent a comportamentului ilicit al agentului — Participarea la o componentă a încălcării și cunoașterea planului de ansamblu — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor — Proporționalitate — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Fond")

(2015/C 302/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: voestalpine AG (Linz, Austria) şi voestalpine Wire Rod Austria GmbH, fostă voestalpine Austria Draht GmbH (Sankt Peter-Freienstein, Austria) (reprezentanți: A. Ablasser-Neuhuber, G. Fussenegger, U. Denzel şi M. Mayer, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Sauer, V. Bottka, C. Hödlmayr, agenți, asistați de R. Van der Hout, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Anulează articolul 2 punctul 5 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011.*

2) *Reduce de la 22 de milioane de euro la 7,5 milioane de euro cuantumul amenzii aplicate în solidar voestalpine AG și voestalpine Wire Rod Austria GmbH.*

3) *Respinge în rest acțiunea.*

4) *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și două treimi din cheltuielile de judecată ale voestalpine și ale voestalpine Wire Rod Austria.*

5) *voestalpine și voestalpine Wire Rod Austria suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Trafilerie Meridionali/Comisia

(Cauza T-422/10) (1)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Încălcare unică, complexă și continuă — Proporționalitate — Principiul individualizării pedepselor și a sancțiunilor — Fond”)

(2015/C 302/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Trafilerie Meridionali, fostă Emme Holding SpA (Pescara, Italia) (reprezentanți: G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta și P. Ferrari, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial B. Gencarelli și V. Bottka, ulterior V. Bottka și R. Striani și în final V. Bottka și G. Conte, agenți, asistați de P. Manzini, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Anulează articolul 1 punctul 17 din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011, în măsura în care Comisia a reținut participarea Trafilerie Meridionali SpA, fostă Emme Holding SpA, la componenta paneuropeană a încălcării în cauză de la 4 martie 1997 până la 9 octombrie 2000, a considerat că această participare a privit toronul din trei fire de la 4 martie 1997 până la 28 februarie 2000, și a constatat această participare la practicile anticoncurențiale în perioada cuprinsă între 30 august 2001 și 10 iunie 2002.*

2) *Anulează articolul 2 punctul 17 din Decizia C(2010) 4387 final, astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final și prin Decizia C(2011) 2269 final.*

3) *Stabilește cuantumul amenzii aplicate Trame la 3,2 milioane de euro.*

4) *Respinge în rest acțiunea.*

5) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată în ceea ce privește cauza T-422/10.*

6) *Trafilerie Meridionali suportă, în afara propriilor cheltuieli de judecată, pe cele ale Comisiei Europene în ceea ce privește cauza T-422/10 R.*

(1) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Redaelli Tecna/Comisia

(Cauza T-423/10) (1)

(Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Cooperare pe parcursul procedurii administrative — Termen rezonabil)

(2015/C 302/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Redaelli Tecna SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: R. Zaccà, M. Todino, E. Cruellas Sada și S. Patuzzo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial B. Gencarelli, L. Prete și V. Bottka, ulterior V. Bottka, G. Conte și P. Rossi, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare și de reformare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Redaelli Tecna SpA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Comisiei Europene.*

(1) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – HIT Groep/Comisia

(Cauza T-436/10) (1)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a oțelului pentru precomprimare — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimbul de informații comerciale sensibile — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE — Norme privind imputabilitatea practicilor anticoncurențiale ale unei filiale societății-mamă a acesteia — Prezumția exercitării efective a unei influențe decisive — Termen rezonabil")

(2015/C 302/50)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: HIT Groep BV (Haarlem, Țările de Jos) (reprezentanți: inițial G. van der Wal, G. Oosterhuis și H. Albers, ulterior G. van der Wal și G. Oosterhuis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Van Nuffel, S. Noë și V. Bottka, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38344 – Oțel pentru precomprimare), modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010 și prin Decizia C(2011) 2269 final a Comisiei din 4 aprilie 2011.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *HIT Groep BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele ale Comisiei Europene.*

(1) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Akzo Nobel şi Akcros Chemicals/Comisia

(Cauza T-485/11) (1)

(„Concurență — Înțelegeri — Piețele europene ale stabilizatorilor termici — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Încălcare comisă de o filială comună — Amenzi — Răspundere solidară a filialei și a societății mamă — Prescripția de zece ani pentru una dintre societățile mamă — Decizie de readoptare — Reducerea cuantumului amenzii pentru una dintre societățile mamă — Imputarea obligației de plată a cuantumului redus unei filiale și altei societăți mamă — Dreptul la apărare")

(2015/C 302/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Akzo Nobel NV (Amsterdam, Țările de Jos) şi Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Regatul Unit) (reprezentanți: C. Swaak şi R. Wesseling, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Ronkes Agerbeek şi J. Bourke, ulterior F. Ronkes Agerbeek şi P. Van Nuffel, agenți, asistați de J. Holmes, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 30 iunie 2011 de modificare a Deciziei C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38589 – Stabilizatori termici) în măsura în care era adresată societăților Akzo Nobel și Akcros Chemicals sau, cu titlu subsidiar, o cerere de reducere a cuantumului amenzilor aplicate

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Comisiei din 30 iunie 2011 de modificare a Deciziei C(2009) 8682 final a Comisiei din 11 noiembrie 2009 privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38589 – Stabilizatori termici).*

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 331, 12.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Knauf Insulation Technology/OAPI – Saint Gobain Cristalería (ECOSE)

(Cauza T-323/12) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală ECOSE — Marca națională verbală anterioară ECOSEC FACHADAS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 302/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgia) (reprezentant: K. Manhaeve, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: M. Montañá, S. Sebé și I. Carulla, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 17 aprilie 2012 (cauza R 259/2011-5) privind o procedură de opoziție între Saint Gobain Cristalería, SL și Knauf Insulation Technologies

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Knauf Insulation Technologies la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 295, 29.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Knauf Insulation Technology/OAPI – Saint Gobain Cristalería (ECOSE TECHNOLOGY)

(Cauza T-324/12) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă ECOSE TECHNOLOGY — Marca națională verbală anterioară ECOSEC FACHADAS — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"]

(2015/C 302/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Knauf Insulation Technology (Visé, Belgia) (reprezentant: K. Manhaeve, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Saint Gobain Cristalería, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: M. Montañá, S. Sebé și I. Carulla, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 4 mai 2012 (cauzele R 1193/2011-5 și R 1426/2011-5) privind o procedură de opoziție între Saint Gobain Cristalería, SL și Knauf Insulation Technologies

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 4 mai 2012 (cauzele R 1193/2011-5 și R 1426/2011-5) în măsura în care camera de recurs, pe de o parte, a respins calea de atac formulată de Knauf Insulation Technology și, pe de altă parte, a anulat decizia diviziei de opoziție.*

2) *OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de Knauf Insulation Technology.*

3) *Saint Gobain Cristalería, SL suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de Knauf Insulation Technology.*

([1]) JO C 295, 29.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Pilkington Group/Comisia

(Cauza T-462/12) ([1])

(„Concurență — Procedură administrativă — Piața europeană a sticlei auto — Publicarea unei decizii prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE — Respingerea unei cereri prin care se urmărește obținerea tratamentului confidențial al unor date pretins protejate de secretul de afaceri — Obligația de motivare — Confidențialitate — Secret profesional — Încredere legitimă")

(2015/C 302/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pilkington Group Ltd (St Helens, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Scott, S. Wisking, K. Fountoukakos-Kyriakakos, solicitors, și C. Puech Baron, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, P. Van Nuffel și G. Meessen, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2012) 5718 final a Comisiei din 6 august 2012 prin care se respinge cererea de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de Pilkington Group Ltd, în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul COMP/39.125 – Sticlă auto).

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia C(2012) 5718 final a Comisiei din 6 august 2012 prin care se respinge cererea de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de Pilkington Group Ltd, în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul COMP/39.125 – Sticlă auto), în măsura în care privește cererea Pilkington Group referitoare la considerentul (115) al Deciziei C(2008) 6815 final din 12 noiembrie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE.*

2) *Respinge în rest acțiunea.*

3) *Obligă Pilkington Group la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 379, 8.12.2012.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – AGC Glass Europe și alții/Comisia

(Cauza T-465/12) (1)

(„Concurență — Procedură administrativă — Piața europeană a sticlei auto — Publicarea unei decizii de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Respingerea unei cereri de aplicare a regimului de confidențialitate unor informații pe care Comisia intenționează să le publice — Obligația de motivare — Confidențialitate — Secret profesional — Program de clemență — Încredere legitimă — Egalitate de tratament”)

(2015/C 302/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AGC Glass Europe (Bruxelles, Belgia), AGC Automotive Europe SA (Fleurus, Belgia), AGC France SAS (Boussois, Franța), AGC Flat Glass Italia Srl (Cuneo, Italia), AGC Glass UK Ltd (Northampton, Regatul Unit), AGC Glass Germany GmbH (Wegberg, Germania) (reprezentanți: L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann, A. Burckett St Laurent, avocați, și S. Ryan, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, G. Meessen și P. Van Nuffel, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2012) 5719 final a Comisiei din 6 august 2012 prin care se respinge o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de AGC Glass Europe SA, de AGC Automotive Europe SA, de AGC France SAS, de AGC Flat Glass Italia Srl, de AGC Glass UK Ltd și de AGC Glass Germany GmbH, conform articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul COMP/39.125 – Sticlă auto).

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd și AGC Glass Germany GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 379, 8.12.2012.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Cactus/OAPI – Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ)

(Cauza T-24/13) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ — Mărcile comunitare verbală anterioară CACTUS și figurativă anterioară Cactus — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 76 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 302/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cactus SA (Bertrange, Luxemburg) (reprezentant: K. Manhaeve, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Isabel Del Rio Rodríguez (Malaga, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 octombrie 2012 (cauza R 2005/2011-2) privind o procedură de opoziție între Cactus SA și doamna Isabel Del Rio Rodríguez

Dispozitivul

1) *Anulează punctul 1 din dispozitivul Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 19 octombrie 2012 (cauza R 2005/2011-2) în măsura în care vizează respingerea opoziției pentru motivul că serviciile de „vânzare cu amănuntul de plante și de flori naturale, semințe; fructe și legume proaspete” din clasa 35 nu erau acoperite de mărcile anterioare.*

2) *Anulează punctul 2 din dispozitivul Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 octombrie 2012, citată mai sus, în măsura în care vizează anularea acelei părți din decizia diviziei de opoziție prin care s-a admis opoziția întemeiată pe „flori și plante naturale; semințe”, produse din clasa 31, precum și punctul 1 din dispozitivul aceleiași decizii, prin care s-a respins opoziția întemeiată pe produsele menționate.*

3) *Respinge în rest acțiunea.*

4) *Cactus SA suportă o treime din cheltuielile de judecată efectuate de părți în fața Tribunalului. OAPI suportă două treimi din cheltuielile de judecată menționate.*

([1]) JO C 101, 6.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Dennekamp/Parlamentul

(Cauza T-115/13) ([1])

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare — Refuzul accesului — Excepție privind protecția vieții private și a integrității individului — Articolul 8 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Transferul de date cu caracter personal — Condiții privind necesitatea transferului de date și riscul aducerii unei atingeri intereselor legitime ale persoanei vizate"]

(2015/C 302/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Gert-Jan Dennekamp (Giethoorn, Țările de Jos) (reprezentanți: O. Brouwer, T. Oeyen și E. Raedts, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: N. Lorenz și N. Görlitz, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantului: Republica Finlanda (reprezentant: H. Leppo, agent), Regatul Suediei (reprezentanți: inițial A. Falk, C. Meyer-Seitz, S. Johannesson și U. Persson, ulterior A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg, C. Hagerman și F. Sjövall, agenți) și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPS) (reprezentanți: A. Buchta și U. Kallenberger, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei A (2012) 13180 a Parlamentului din 11 decembrie 2012 privind refuzul de a se acorda reclamantului accesul la anumite documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare.

Dispozitivul

1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de anulare a Deciziei A (2012) 13180 a Parlamentului din 11 decembrie 2012 privind refuzul de a se acorda domnului Gert-Jan Dennekamp accesul la anumite documente referitoare la afilierea anumitor membri ai Parlamentului la sistemul de pensii suplimentare, în măsura în care s-a refuzat accesul la numele a 65 de membri ai Parlamentului reclamanți în cauzele în care s-a dat Ordonanța din 15 decembrie 2010, Albertini și alții și Donnelly/Parlamentul (T-219/09 și T-326/09, Rep., EU:T:2010:519) și s-a pronunțat Hotărârea din 18 octombrie 2011, Purvis/Parlamentul (T-439/09, Rep., EU:T:2011:600).*

2) *Anulează Decizia A (2012) 13180 în măsura în care Parlamentul a refuzat accesul la numele membrilor care participă la sistem care, în calitate de membri ai plenului Parlamentului, au luat parte efectiv la voturile privind acest sistem de pensii suplimentare cu ocazia scrutinelor din 24 aprilie 2007, din 22 aprilie 2008 și din 10 mai 2012.*

3) *Respinge în rest acțiunea.*

4) *Parlamentul suportă propriile cheltuieli de judecată și trei pătrimi din cele efectuate de domnul Dennekamp.*

5) *Domnul Dennekamp suportă o pătrime din propriile cheltuieli de judecată.*

6) *Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD), Republica Finlanda și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 114, 20.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Deutsche Rockwool Mineralwoll/OAPI – Recticel (λ)

(Cauza T-215/13) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară figurativă λ — Utilizare serioasă — Utilizare ca parte a unei mărci complexe — Dovada utilizării — Articolul 15 și articolul 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 302/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Germania) (reprezentant: J. Krenzel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial L. Rampini, ulterior P. Bullock și N. Bambara, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Recticel SA (Bruxelles, Belgia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 4 februarie 2013 (cauza R 112/2012-5) privind o procedură de anulare între Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG și Recticel SA.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 178, 22.6.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Portugalia/Comisia

(Cauza T-314/13) ([1])

[„Fondul de coeziune — Dezvoltarea infrastructurilor portuare din regiunea autonomă Madeira (Portul Caniçal) — Reducerea contribuției financiare — Nerespectarea termenului de adoptare a unei decizii — Încălcarea unor norme fundamentale de procedură”]

(2015/C 302/59)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, agent, asistat de M. Gorjão-Henriques și de J. da Silva Sampaio, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Guerra e Andrade și D. Recchia, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a articolelor 1 și 2 din Decizia C(2013) 1870 final a Comisiei din 27 martie 2013 privind o reducere a contribuției financiare acordate din Fondul de coeziune Republicii Portugheze pentru proiectul „Dezvoltarea infrastructurilor portuare din regiunea autonomă Madeira – Portul Caniçal", Madeira (Portugalia)

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia C(2013) 1870 final a Comisiei din 27 martie 2013 privind o reducere a contribuției financiare acordate din Fondul de coeziune Republicii Portugheze pentru proiectul „Dezvoltarea infrastructurilor portuare din regiunea autonomă Madeira – Portul Caniçal", Madeira (Portugalia).*

2) *Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 226, 3.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Westermann Lernspielverlag/OAPI – Diset (bambinoLÜK)

(Cauza T-333/13) (1)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative bambinoLÜK — Marca comunitară figurativă anterioară BAMBINO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009"]

(2015/C 302/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Westermann Lernspielverlag GmbH (Braunschweig, Germania) (reprezentanți: A. Nordemann și M. Maier, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Diset, SA (Barcelona, Spania)

Obiectul

Acțiunea formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 aprilie 2013 (cauza R 1323/2012-2) privind o procedură de opoziție între Diset, SA și Westermann Lernspielverlag GmbH

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Westermann Lernspielverlag GmbH la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 252, 31.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – CSF/Comisia

(Cauza T-337/13) ([1])

(„Apropierea legislațiilor — Directiva 2006/42/CE — Echipamente tehnice purtând marca «CE» — Cerințe esențiale de siguranță — Riscuri pentru siguranța persoanelor — Clauză de salvgardare — Decizie a Comisiei prin care este declarată justificată o măsură națională de interzicere a introducerii pe piață — Condiții pentru punerea în aplicare a clauzei de salvgardare — Eroare vădită de apreciere — Egalitate de tratament")

(2015/C 302/61)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: CSF Srl (Grumolo delle Abbadesse, Italia) (reprezentanți: R. Santoro, S. Armellini și R. Bugaro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Zavvos, agent, asistat de M. Pappalardo, avocat)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Danemarcei (reprezentanți: inițial V. Pasternak Jørgensen și M. Wolff, ulterior M. Wolff, C. Thorning, U. Melgaard și N. Lyshøj, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2013/173/UE a Comisiei din 8 aprilie 2013 privind măsura adoptată de Danemarca în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului de interzicere a unui tip de echipamente tehnice de terasare cu utilizare multiplă (JO L 101, p. 29)

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *CSF Srl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei acțiuni și al procedurii privind măsurile provizorii.*

3) *Regatul Danemarcei suportă propriile cheltuieli de judecată.*

([1]) JO C 233, 10.8.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – TVR Automotive/OAPI – TVR Italia (TVR ITALIA)

(Cauza T-398/13) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative TVR ITALIA — Mărcile națională și comunitară verbale anterioare TVR — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Procedură de decădere — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 — Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009"]

(2015/C 302/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: TVR Automotive Ltd (Whiteley, Regatul Unit) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial G. Schneider și S. Hanne, ulterior J. Crespo Carillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: TVR Italia Srl (Canosa, Italia) (reprezentant: F. Caricato, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 14 mai 2013 (cauza R 823/2011-2) privind o procedură de opoziție între Muadib Beteiligung GmbH și TVR Italia Srl.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 14 mai 2013 (cauza R 823/2011-2) privind o procedură de opoziție între Muadib Beteiligung GmbH și TVR Italia Srl.*

2) *Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.*

3) *Obligă OAPI și TVR Italia Srl la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 274, 21.9.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Spania/Comisia

(Cauza T-561/13) (1)

[„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Program de dezvoltare rurală pentru Galicia (2007-2013) — Măsuri de sprijin pentru dezvoltare rurală — Plăți compensatorii pentru handicapurile naturale — Cheltuieli efectuate de Spania — Controale la fața locului — Obligație de a efectua numărarea animalelor — Articolul 10 alineatele (2) și (4) și articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 — Articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 — Judecare în lipsă”]

(2015/C 302/63)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial N. Díaz Abad, ulterior M. Sampol Pucurull, abogados del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Galindo Martín și P. Rossi, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei de punere în aplicare 2013/433/UE a Comisiei din 13 august 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 219, p. 49), în ceea ce privește cheltuielile efectuate de Regatul Spaniei, în cuantum de 757 968,97 euro

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 367, 14.12.2013.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Australian Gold/OAPI – Effect Management & Holding (HOT)

(Cauza T-611/13) (1)

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca figurativă HOT — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului descriptiv — Caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 — Cale de atac incidentă formulată la camera de recurs — Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 216/96 — Acțiune incidentă formulată la Tribunal — Articolul 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991"]

(2015/C 302/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Australian Gold LLC (Indianapolis, Indiana, Statele Unite) (reprezentanți: A. von Mühlendahl și H. Hartwig, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Poch și S. Hanne, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Effect Management & Holding GmbH (Vöcklabruck, Austria) (reprezentant: H. Pernez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 septembrie 2013 (cauza R 1881/2012-4) privind o procedură de declarare a nulității între Australian Gold LLC și Effect Management & Holding GmbH.

Dispozitivul

1) *Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 10 septembrie 2013 (cauza R 1881/2012-4) întrucât aceasta a omis să se pronunțe cu privire la cererea formulată de Australian Gold LLC pentru „preparate pentru curățare, lustruire, degresare și preparate abrazive" din clasa 3 și pentru „produse sanitare de uz medical" din clasa 5 și a anulat și a reformat decizia diviziei de anulare pentru „parfumerie, uleiuri esențiale, cosmetice, în special șampoane, geluri de duș, loțiuni pentru corp, creme de față" din clasa 3.*

2) *Respinge calea de atac formulată de Effect Management & Holding GmbH la camera de recurs în ceea ce privește „parfumerie, uleiuri esențiale, cosmetice, în special șampoane, geluri de duș, loțiuni pentru corp, creme de față".*

3) *Respinge în rest acțiunea.*

4) *Respinge cererea de reformare formulată de Effect Management & Holding GmbH.*

5) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(1) JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Tribunalului din 14 iulie 2015 – Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen/OAPI (Lembergerland)

(Cauza T-55/14) (1)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Lembergerland — Motiv absolut de refuz — Marcă de vin care cuprinde indicații geografice — Articolul 7 alineatul (1) litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 302/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG (Vaihingen-sur-l'Enz, Germania) (reprezentant: H. Steffan, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Poch, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 noiembrie 2013 (cauza R 566/2013-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Lembergerland ca marcă comunitară.

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Genossenschaftskellerei Rosswag-Mühlhausen eG la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 78, 15.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – The Smiley Company/OAPI – The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME)

(Cauza T-352/14) (1)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale HAPPY TIME — Marca internațională verbală anterioară HAPPY HOURS — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 302/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: The Smiley Company SPRL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: I.-M. Helbig, P. Hansmersmann și S. Rengshausen, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: The Swatch Group Management Services AG (Biel, Elveția)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 6 februarie 2014 (cauza R 1497/2013-1), privind o procedură de opoziție între The Swatch Group Management Services AG și The Smiley Company SPRL

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă The Smiley Company SPRL la plata cheltuielilor de judecată.*

(1) JO C 245, 28.7.2014.

Hotărârea Tribunalului din 15 iulie 2015 – Rouffaud/SEAE

(Cauza T-457/14 P) (1)

[„Recurs — Funcție publică — Agent contractual auxiliar — Recalificarea contractului — Regula concordanței dintre cererea introductivă și reclamație — Articolul 91 alineatul (2) din Statutul funcționarilor"]

(2015/C 302/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Thierry Rouffaud (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial M. de Abreu Caldas, de D. de Abreu Caldas şi de J. N. Louis, ulterior de J. N. Louis şi de N. de Montigny, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) (reprezentanți: S. Marquardt şi M. Silva, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 9 aprilie 2014, Rouffaud/SEAE (F 59/13, RecFP, EU:F:2014:49), prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1) *Anulează Hotărârea Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 9 aprilie 2014, Rouffaud/SEAE (F-59/13, RecFP, EU:F:2014:49).*

2) *Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice.*

3) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

(1) JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 iulie 2015 – Roland/OAPI – Louboutin (Nuanță de roșu aplicată pe talpa unui pantof)

(Cauza T-631/14) ([1])

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare constând dintr-o nuanță de roșu aplicată pe talpa unui pantof — Marca internațională figurativă anterioară my SHOES — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2015/C 302/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Roland SE (Essen, Germania) (reprezentanți: C. Onken şi O. Rauscher, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene şi modele industriale) (reprezentanți: S. Pétrequin şi A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Christian Louboutin (Paris, Franța) (reprezentant: T. van Innis, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 mai 2014 (cauza R 1591/2013-1), privind o procedură de opoziție între Roland SE și domnul Christian Louboutin

Dispozitivul

1) *Respinge acțiunea.*

2) *Obligă Roland SE la plata cheltuielilor de judecată.*

([1]) JO C 380, 27.10.2014.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iunie 2015 – Close și Cegelec/Parlamentul

(Cauza T-259/15 R)

(„Măsuri provizorii — Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Construirea unei centrale electrice — Respingerea ofertei unui ofertant și atribuirea contractului unui alt ofertant — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)

(2015/C 302/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgia) și Cegelec (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-M. Rikkers și J.-L. Teheux, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Rantala, M. Mraz și F. Poilvache, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării deciziei din 19 martie 2015 prin care Parlamentul a respins oferta pe care reclamantele o depuseseră în urma cererii de ofertă INLO-D-UPIL-T-14-A04 referitoare la contractul de achiziții publice de lucrări privind lotul nr. 73 (centrală electrică) al „Proiectului de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer din Luxemburg” și a deciziei din aceeași dată prin care contractul în cauză a fost atribuit unui alt ofertant.

Dispozitivul

1) *Respinge cererea de măsuri provizorii.*

2) *Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.*

Acțiune introdusă la 15 mai 2015 – Klymenko/Consiliul

(Cauza T-245/15)

(2015/C 302/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moscova, Rusia) (reprezentanți: B. Kennelly și J. Pobjoy, Barristers, și R. Gherson, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2015/364 a Consiliului din 5 martie 2015 de modificare a Deciziei 2014/119/PESC privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015 L 62, p. 25) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/357 al Consiliului din 5 martie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 208/2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina (JO 2015 L 62, p. 1), în măsura în care se aplică reclamantului;

— cu titlu subsidiar, declararea faptului că articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) și articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) sunt inaplicabile în măsura în care se aplică reclamantului din cauza nelegalității lor;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Consiliul nu a identificat un temei juridic adecvat pentru Decizia (PESC) 2015/364 a Consiliului (denumită în continuare „decizia”) și pentru Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/357 (denumit în continuare „regulamentul”) (denumite în continuare, împreună, măsurile atacate). Articolul 29 TUE nu este un temei juridic adecvat pentru decizie, întrucât criticile reținute împotriva reclamantului nu l-au calificat drept persoană care a adus atingere democrației în Ucraina sau care a lipsit poporul ucrainean de avantajele dezvoltării durabile a țării lor, în sensul articolului 23 TUE și al dispozițiilor generale ale articolului 21 alineatul (2) TUE. Întrucât decizia era nevalidă, Consiliul nu putea să se întemeieze pe articolul 215 alineatul (2) TFUE pentru a adopta regulamentul.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a considerat că era îndeplinită condiția care permite înscrierea reclamantului în lista întocmită la articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) și la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare). Reclamantul nu face obiectul unei proceduri penale nici „pentru deturnare de fonduri sau active publice”, nici pentru „abuz în serviciu în calitate de funcționar public sau demnitar în scopul obținerii unui avantaj nejustificat pentru sine sau pentru o parte terță”.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la bună administrare și la o cale de atac jurisdicțională efectivă. În particular, Consiliul nu a examinat în mod riguros și imparțial dacă motivele invocate considerate a justifica o nouă desemnare erau întemeiate ținând seama de observațiile prezentate de reclamant înainte de noua sa desemnare.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul nu s-a conformat obligației sale de a oferi motive adecvate care să justifice desemnarea din nou a reclamantului.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Consiliul a încălcat, fără justificare sau în mod disproporționat, drepturile fundamentale ale reclamantului, inclusiv dreptul său la protecția proprietății și a reputației sale. Efectul măsurilor atacate asupra bunurilor reclamantului și asupra reputației sale la nivel mondial este important. Consiliul nu a demonstrat că înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantului avea legătură cu un scop legitim sau că era justificată de un scop legitim, și cu atât mai puțin că ar fi proporțională cu acesta.

6. Al șaselea motiv, invocat în susținerea cererii de declarare a nelegalității, întemeiat pe faptul că dacă, contrar argumentelor invocate în cadrul celui de al doilea motiv, articolul 1 alineatul (1) din Decizia 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) și articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 (cu modificările ulterioare) ar trebui să fie interpretate astfel încât să includă (i) orice investigație a unei autorități ucrainene indiferent dacă există sau nu există o procedură judiciară care să o susțină, să o controleze sau să o supervizeze și/sau (ii) orice „abuz în serviciu în calitate de funcționar public sau demnitar în scopul obținerii unui avantaj nejustificat” indiferent de aspectul dacă se invocă o deturnare de fonduri publice, criteriul de desemnare ar fi, dată fiind întinderea și domeniul de aplicare arbitrare care ar rezulta dintr-o interpretare atât de largă, lipsit de temei juridic adecvat și/sau disproporționat în raport cu obiectivele deciziei și ale regulamentului. Prevederea ar fi, așadar, nelegală.

Acțiune introdusă la 1 iunie 2015 – AlzChem/Comisia

(Cauza T-284/15)

(2015/C 302/71)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AlzChem AG (Trostberg, Germania) (reprezentanți: P. Alexiadis, Solicitor, A. Borsos și I. Georgiopoulos, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea cererii drept admisibilă și întemeiată;

— anularea articolului 2 din Decizia Comisiei din 15 octombrie 2014 în temeiul articolului 107 alineatul (1) și al articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene privind ajutorul de stat SA.33797 – (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) pus în aplicare de Slovacia în favoarea NCHZ;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori atunci când a constatat că continuarea activității NCHZ în temeiul deciziei comitetului creditorilor nu constituia ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE

   — Comisia a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere atunci când a constatat că nu a fost acordat niciun avantaj în favoarea Novácke chemické závody, a.s. v konkurze (NCHZ), deși activitatea acesteia a fost menținută după decizia comitetului creditorilor și a creditorilor garantați. Comisia a săvârșit de asemenea o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere atunci când a constatat că decizia comitetului creditorilor și a creditorilor garantați de a continua activitatea NCHZ nu este imputabilă statului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației de motivare, consacrată la articolul 296 TFUE, în ceea ce privește imputabilitatea în sarcina statului a deciziei comitetului creditorilor și a creditorilor garantați

   — Comisia nu a furnizat o motivare în legătură cu aprobarea deciziei comitetului creditorilor și a creditorilor garantați de către Trenčín Court. De asemenea, Comisia nu a furnizat nici o motivare în legătură cu dreptul de veto al creditorilor garantați în ceea ce privește continuarea activității NCHZ în temeiul legislației slovace privind falimentul.

Acțiune introdusă la 29 mai 2015 – Syria Steel și Al Buroj Trading/Consiliul

(Cauza T-285/15)

(2015/C 302/72)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Syria Steel SA (Homs, Siria) și Al Buroj Trading (Damasc, Siria) (reprezentanți: V. Davies, solicitor, și T. Eicke, QC)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei 2013/255/PESC a Consiliului din 31 mai 2013 privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 147, p. 14), cu modificările ulterioare, și/sau a Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2015/383 a Consiliului din 6 martie 2015 privind punerea în aplicare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO L 64, p. 41), în măsura în care se aplică reclamantelor;

— anularea Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 (JO L 16, p. 1), cu modificările ulterioare, și/sau a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/375 al Consiliului din 6 martie 2015 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO L 64, p. 10), în măsura în care se aplică reclamantelor;

— obligarea Uniunii Europene să dispună despăgubirea reclamantelor;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența unui temei juridic pentru măsurile restrictive adoptate împotriva reclamantelor și/sau pe o eroare vădită de apreciere, în contextul lipsei vreunei legături logice între reclamante și persoanele sau entitățile avute în vedere de măsurile restrictive adoptate de Uniune, și anume cele care beneficiază de regimul sirian sau îl susțin.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că deciziile și regulamentele atacate ale Consiliului echivalează cu încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantelor, astfel cum sunt protejate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și/sau de Convenția europeană a drepturilor omului, inclusiv dreptul reclamantelor la o bună administrare, dreptul lor la apărare, obligația de motivare și prezumția de nevinovăție, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, libertatea de a desfășura o activitate comercială și dreptul de proprietate.

Acțiune introdusă la 28 mai 2015 – KF/SATCEN

(Cauza T-286/15)

(2015/C 302/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: KF (Berlin, Germania) (reprezentant: A. Kunst, avocat)

Pârât: Centrul Satelitar al Uniunii Europene (SATCEN)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Comisiei de recurs din 26 ianuarie 2015, notificată reclamantei la 23 martie 2015, prin care se resping două recursuri ale reclamantei. Reclamanta invocă inaplicabilitatea articolului 28 alineatul (6) din Statutul personalului SATCEN ([1]), în temeiul articolului 277 TFUE;

— anularea deciziei implicite a SATCEN din 5 iulie 2013 de respingere a cererii reclamantei de acordare a asistenței;

— anularea deciziei SATCEN din 5 iulie 2013 de suspendare din funcție a reclamantei și de declanșare a procedurii disciplinare sau, alternativ, verificarea legalității deciziilor în cadrul acțiunii formulate împotriva deciziei de mutare;

— anularea deciziei SATCEN de mutare din 28 februarie 2014;

— obligarea SATCEN la plata către reclamantă a unor despăgubiri pentru prejudiciul material suferit, constând în salarii și beneficii până la expirarea contractului reclamantei, și pentru prejudiciul moral suferit, estimat provizoriu și *ex aequo et bono* la suma de 500 000 de euro;

— obligarea SATCEN la plata cheltuielilor de judecată, plus dobânzi de 8 %.

Motivele și principalele argumente

1. În susținerea acțiunii în anulare a deciziei Comisiei de recursuri a SATCEN din 26 ianuarie 2015, reclamanta invocă un motiv întemeiat pe dreptul acesteia la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil.

— Comisia de recursuri nu a luat în considerare majoritatea argumentelor în fapt și în drept ale reclamantei și nu a examinat suficient încălcările multiple ale drepturilor fundamentale ale reclamantei.

2. În susținerea acțiunii în anulare a deciziei implicite a SATCEN din 5 iulie 2013 prin care i s-a refuzat reclamantei asistența în temeiul articolului 2 punctul 6 din Statutul personalului SATCEN, reclamanta invocă două motive.

— Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de a acorda asistență în temeiul articolului 2 punctul 6 din Statutul personalului SATCEN și a dreptului reclamantei prevăzut la articolul 31 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta UE");

— Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 12bis din Statutul funcționarilor Uniunii Europene și a dreptului reclamantei prevăzut la articolul 31 din Carta UE.

3. În susținerea acțiunii în anulare a deciziei SATCEN de suspendare și de declanșare a procedurii disciplinare, reclamanta invocă trei motive.

— Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității, încălcarea dreptului la bună administrare și pe săvârșirea unui abuz de drept.

— Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, încălcarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 2 din anexa IX la Statutul personalului SATCEN și pe săvârșirea unui abuz de drept.

— Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea prezumției de nevinovăție.

4. În susținerea acțiunii în anulare a deciziei SATCEN de mutare din 28 februarie 2014, reclamanta invocă patru motive.

— Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, a articolului 10 alineatul (1) din anexa IX la Statutul personalului SATCEN și a dreptului la bună administrare.

— Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității.

— Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de stabilire a exactității materiale a faptelor pe care se întemeiază autoritatea împuternicită să facă numiri, a dreptului reclamantei de a dezvălui informații pentru a-și dovedi nevinovăția și a prezumției de nevinovăție.

— Al patrulea motiv întemeiat pe săvârșirea unui abuz de drept. Raportul directorului nu menționează faptele reproșate. Președintele și Comisia de disciplină au refuzat eronat să solicite directorului să determine actele specifice de care este acuzată reclamanta.

([1]) Decizia 2009/747/PESC a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind Statutul personalului Centrului Satelitar al Uniunii Europene (JO L 276, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 iunie 2015 – ArcelorMittal Ruhrort/Comisia

(Cauza T-294/15)

(2015/C 302/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și C. Engel, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei din 25 noiembrie 2014 în procedura Ajutor de stat SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C(2014) 8786 final, conform articolului 264 TFUE;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

Reclamanta susține că plafonarea taxei pe energia din surse regenerabile nu ar fi un ajutor de stat în măsura în care nu s-ar acorda resurse de stat și nici nu s-ar renunța la acestea. Plafonarea taxei pe energia din surse regenerabile nu s-ar face nici în mod selectiv. De altfel, nu ar afecta nici concurența și nici nu ar aduce atingere schimburilor comerciale din cadrul pieței interne.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE

În cazul în care, contrar susținerilor reclamantei, ar fi vorba de un ajutor de stat, în opinia reclamantei pârâta nu ar fi avut dreptul să solicite rambursarea în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE. Plafonarea taxei pe energia din surse regenerabile nu ar fi, astfel, un nou ajutor de stat, în măsura în care reglementarea anterioară, cu un conținut identic în aspectele esențiale, fusese deja autorizată de pârâtă în 2012.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) TFUE

Potrivit reclamantei, decizia ar încălca articolul 107 alineatul (3) TFUE și principiul protecției încrederii legitime. Reclamanta nu ar avea dreptul să verifice faptele examinate pe baza Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 publicate la 28 iunie 2014. Dimpotrivă, aceasta ar fi trebuit să aplice orientările publicate în 2008. Pe baza criteriilor din 2008, pârâta ar fi trebuit să ajungă la concluzia că pretinsul ajutor de stat este compatibil cu piața internă.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și pe principiul securității juridice

În sfârșit, reclamanta arată că pârâta ar fi încălcat principiul securității juridice, precum și articolul 108 alineatul (1) TFUE adoptând decizia atacată în cadrul unei proceduri privind un nou ajutor de stat. În măsura în care pârâta ar fi autorizat reglementarea precedentă privind EEG 2012, ea ar fi trebuit să adopte o decizie în cadrul unei proceduri privind ajutoarele existente, iar nu o procedură privind noile ajutoare de stat.

Acțiune introdusă la 23 iunie 2015 – Deutsche Edelstahlwerke/Comisia

(Cauza T-319/15)

(2015/C 302/75)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Germania) (reprezentanți: H. Janssen și S. Altenschmidt, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei din 25 noiembrie 2014 în procedura Ajutor de stat SA.33995 (2013) (ex 2013/NN) – Germania, Sprijin pentru energia electrică produsă din surse regenerabile și reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile pentru utilizatorii mari consumatori de energie, C(2014) 8786 final, în temeiul articolului 264 TFUE;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive:

1. Primul motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE

Reclamata susține că reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile nu constituie ajutor de stat, întrucât nu au fost acordate resurse de stat și nici nu s-a renunțat la acestea. De asemenea, reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile nu a avut un efect selectiv. În plus, aceasta nu a denaturat concurența și nici nu a adus atingere schimburilor comerciale în cadrul pieței interne.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE

Deși, contrar a ceea ce susține reclamanta, ar trebui să existe un ajutor de stat, pârâta nu ar putea totuși să solicite, potrivit reclamantei, rambursarea acestuia în temeiul articolului 108 alineatul (3) TFUE. Reducerea suprataxei pe energia din surse regenerabile nu ar fi astfel un ajutor de stat nou, de vreme ce reglementarea anterioară, identică în conținut în ceea ce privește aspectele esențiale, a fost deja autorizată de către pârâtă în anul 2012.

3. Al treilea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (3) TFUE

În continuare, reclamanta susține că decizia ar încălca articolul 107 alineatul (3) TFUE și principiul protecției încrederii legitime. Pârâta nu ar fi avut dreptul să controleze faptele examinate în temeiul Orientărilor privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020, publicate la 28 iunie 2014. Dimpotrivă, ar fi trebuit să aplice orientările publicate în anul 2008. Având ca punct de plecare criteriile din 2008, pârâta ar fi trebuit să ajungă la concluzia că pretinsul ajutor de stat este compatibil cu piața internă.

4. Al patrulea motiv: încălcarea articolului 108 alineatul (1) TFUE și a principiului securității juridice

În sfârșit, reclamanta susține că pârâta ar fi încălcat principiul securității juridice, precum și articolul 108 alineatul (1) TFUE, în măsura în care decizia atacată a fost adoptată în cadrul unei proceduri privind un ajutor de stat nou. Întrucât pârâta ar fi autorizat reglementarea anterioară din 2012 privind energia din surse regenerabile, ar fi trebuit să adopte o decizie în cadrul unei proceduri privind ajutoare de stat existente și nu în cadrul unei proceduri privind ajutoare de stat noi.

Acțiune introdusă la 30 iunie 2015 – Modas Cristal/OAPI – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)

(Cauza T-345/15)

(2015/C 302/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Spania) (reprezentant: E. Manresa Medina, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi (Denizli, Turcia)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „KRISTAL" – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 574 473

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 24 aprilie 2015 în cauza R 341/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate pentru motivul că utilizarea mărcii spaniole nr. 2 569 089 „MODAS CRISTAL" pentru servicii din clasa 35 a fost dovedită, iar noua cerere de înregistrare este incompatibilă cu mărcile spaniole nr. 2 569 089 „MODAS CRISTAL" pentru servicii din clasa 35 și nr. 2 763 821 „home CRISTAL" pentru servicii din clasa 24;

— obligarea OAPI și a eventualilor intervenienți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2015 – Bank Tejarat/Consiliul

(Cauza T-346/15)

(2015/C 302/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle, QC, și R. Blakeley, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 92, p. 101), în măsura în care se aplică reclamantei;

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/549 al Consiliului din 7 aprilie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 92, p. 12), în măsura în care se aplică reclamantei;

— obligarea Consiliului la plata către cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în legătură cu această procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE

   — Măsurile contestate încalcă articolul 266 TFUE, întrucât Consiliul nu a luat măsurile necesare pentru a se conforma Hotărârii Tribunalului în cauza T-176/12.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului autorității de lucru judecat

   — Măsurile contestate încalcă principiile autorității de lucru judecat și/sau al securității juridice și/sau al caracterului definitiv.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție judiciară efectivă

   — Adoptarea măsurilor contestate încalcă principiul eficacității, dreptul la protecție judiciară efectivă, precum și drepturile reclamantei în temeiul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și/sau al articolelor 6 și 13 din Convenția europeană a drepturilor omului, în măsura în care acestea au anulat Hotărârea Tribunalului în cauza T-176/12.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare

   — Măsurile contestate încalcă dreptul reclamantei la bună administrare, în măsura în care Consiliul nu a tratat-o pe reclamantă nici imparțial și nici just.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la respectarea reputației și a dreptului de proprietate:

— Măsurile contestate încalcă drepturile reclamantei în temeiul articolelor 7 și 17 din Carta drepturilor fundamentale și/sau al articolului 8 CEDO și al articolului 1 din Protocolul întâi la Convenția europeană a drepturilor omului și/sau principiul proporționalității.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare

— Consiliul nu a motivat suficient măsurile contestate, astfel încât reclamanta nu a fost în măsură să răspundă în mod adecvat susținerii Consiliului.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere

— Criteriile materiale de desemnare sunt în orice caz neîndeplinite iar Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin adoptarea măsurilor contestate, în măsura în care susținerile din expunerea de motive sunt false și criteriile de desemnare neîndeplinite.

Acțiune introdusă la 4 iulie 2015 – ADR Center/Comisia

(Cauza T-364/15)

(2015/C 302/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ADR Center Srl (Roma, Italia) (reprezentant: L. Tantalo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C (2015) 3117 final a Comisiei din 4 mai 2015;

— în subsidiar, declararea ca eligibile a costurilor considerate inadmisibile de către Comisie;

— obligarea pârâtei și a oricăror intervenienți la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri într-un cuantum fixat în mod echitabil de Tribunal.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv prin care se solicită anularea deciziei contestate întrucât Comisia nu este competentă să adopte un ordin de recuperare în materie contractuală.

2. Al doilea motiv prin care se solicită anularea deciziei contestate întrucât aceasta cuprinde erori de fapt și de apreciere.

3. Al treilea motiv prin care se solicită anularea deciziei contestate întrucât Comisia a săvârșit un abuz de putere.

4. Al patrulea motiv prin care se solicită anularea deciziei contestate întrucât Comisia și-a încălcat obligația de motivare.

Acțiune introdusă la 10 iulie 2015 – Alcimos Consulting/BCE

(Cauza T-368/15)

(2015/C 302/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alcimos Consulting SMPC (Atena, Grecia) (reprezentant: F. Rodolaki, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea cererii de sesizare a instanței ca fiind admisibilă;

— declararea deciziilor adoptate de Consiliul Guvernatorilor Băncii Centrale Europene la 28 iunie 2015 și la 6 iulie 2015 ca fiind lipsite de validitate și, în subsidiar, anularea acestora;

— acordarea de daune interese în cuantum de un euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Banca Centrală Europeană (BCE) a încălcat articolul 14 punctul 14.4 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), în măsura în care respingerea de către BCE a cererii formulate de Banca Greciei de a majora cuantumul asistenței de urgență privind lichiditatea (Emergency Liquidity Assistance – ELA) furnizate băncilor grecești nu ar fi interferat cu obiectivele și misiunile SEBC.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Banca Centrală Europeană (BCE) a încălcat articolele 4 TUE și 5 TUE, întrucât a acționat *ultra vires* atunci când a respins cererea formulată de Banca Greciei.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că BCE a acționat ținând seama de considerații politice și, prin urmare, a încălcat articolul 130 TFUE care consacră independența BCE.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că deciziile BCE atacate nu îndeplinesc criteriul proporționalității, întrucât promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți prevăzută la articolul 127 alineatul (2) TFUE este una dintre cele patru misiuni fundamentale care urmează să fie îndeplinite prin intermediul SEBC, în timp ce majorarea cuantumului ELA acordate băncilor grecești, având în vedere efectele sale reduse asupra punerii în aplicare a politicii monetare unice, ar fi afectat într-o măsură mai mică obiectivele BCE.

Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – VM Vermögens-Management/OAPI – DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur)

(Cauza T-374/15)

(2015/C 302/80)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: VM Vermögens-Management GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: T. Dolde, avocat, P. Homann, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: DAT Vermögensmanagement GmbH (Baldham, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „Vermögensmanufaktur" – marca comunitară nr. 8 770 042

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 29 aprilie 2015 în cauza R 418/2014-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 76 din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 7 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 7 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 15 iulie 2015 – Loops/OAPI (Forma unei periuțe de dinți)

(Cauza T-385/15)

(2015/C 302/81)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Loops, LLC (Ferndale, Statele Unite) (reprezentant: T. Schmidpeter, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Datele privind procedura în fața OAPI

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a unei mărci tridimensionale (forma unei periuțe de dinți) – cererea de înregistrare nr. 187189

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 30 aprilie 2015 în cauza R 1917/2014-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— admiterea publicării înregistrării internaționale nr. 187189 pentru clasele solicitate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul căii de atac.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – Aldi/OAPI – Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (ALDIANO)

(Cauza T-391/15)

(2015/C 302/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentant: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Società Cooperativa Agricola Cantina Sociale Tollo (Tollo, Italia)

Datele privind procedura în fața OAPI

*Solicitantul:*cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „ALDIANO" – cererea de înregistrare nr. 10 942 274

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a OAPI din 13/05/2015 în cauza R 1612/2014-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea art. 42 alin. (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – KPN/Comisia

(Cauza T-394/15)

(2015/C 302/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: KPN BV (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: J. de Pree și C. van der Hoeven, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Comisiei C(2014) 7241 final din 10 octombrie 2014 de declarare a compatibilității unei concentrări cu piața internă și cu Acordul privind SEE (cazul M.7000 – Liberty Global/Ziggo) și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 și a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ([1]), întrucât Comisia a săvârșit o eroare vădită în aprecierea efectelor verticale ale concentrării pe piață pentru canalele de televiziune cu plată „premium", specializate în sport.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 296 TFUE, întrucât Comisia a omis să menționeze motivele pentru care nu a analizat posibilele efecte anticoncurențiale verticale pe piața canalelor de televiziune cu plată „premium", specializate în sport.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 și a articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004, întrucât Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în decizie cu privire la rolul și influența domnului Malone în alte întreprinderi active pe aceleași piețe.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO 2004 L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Acțiune introdusă la 22 iulie 2015 – Herm. Sprenger/OAPI – web2get (Forma unei scăriță articulate)

(Cauza T-396/15)

(2015/C 302/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Germania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: marca comunitară tridimensională (Forma unei scărițe articulate) – Înregistrarea mărcii comunitare nr. 1 599 620.

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 22 aprilie 2015 în cauza R 520/2015-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— respingerea cererii societății web2get GmbH & Co. KG având ca obiect anularea înregistrării mărcii comunitare nr. 1 599 620 a reclamantei;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 52 alineatul (1) litera (a), precum și ale articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 52 alineatul (1) litera (a), ale articolului 52 alineatul (2), precum și ale articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (e), (i) și (ii) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 77 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – PAL-Bullermann/OAPI – Symaga (PAL)

(Cauza T-397/15)

(2015/C 302/85)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Germania) (reprezentant: J. Eberhardt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă „PAL" – marca comunitară nr. 690 750

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 mai 2015 în cauza R 1626/2014-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— modificarea deciziei atacate astfel încât cererea de declarare a nulității să fie admisă în tot;

— obligarea OAPI și a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

— încălcarea art. 15 alin. (1) lit. (a) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea normei 22 alin. (3) și (4) din Regulamentul nr. 2868/95.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – ZZ/SEAE

(Cauza F-101/15)

(2015/C 302/86)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: J.-N. Louis şi N. de Montigny, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei SEAE de a nu-l promova pe reclamant la gradul AD 13 în cadrul exercițiului de promovare 2014

Concluziile reclamantului

— anularea Deciziei din 29 octombrie 2014 de stabilire a listei funcționarilor promovați în cadrul exercițiului de promovare 2014 în măsura în care nu conține numele său;

— obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 iulie 2015 – ZZ/CESE

(Cauza F-102/15)

(2015/C 302/87)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: L. Levi și A. Tymen, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European (CESE)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor CESE de respingere a cererii de acces la documente, formulată de reclamant, precum și repararea prejudiciului moral pretins suferit

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor din 10 septembrie 2014 și din 19 noiembrie 2014 de respingere a cererii de acces la documente a reclamantului din 12 iunie 2014, completată prin cererile din 23 septembrie, din 20 octombrie și din 30 octombrie 2014;

— anularea deciziei din 27 martie 2015, primită la 31 martie 2015, de respingere a reclamației reclamantului din 1 decembrie 2014;

— dispunerea reparării prejudiciului moral al reclamantului, evaluat la 10 000 de euro;

— obligarea CESE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 iulie 2015 – ZZ/Comisia

(Cauza F-104/15)

(2015/C 302/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: F. Moyse, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu acorda reclamantului o pensie de urmaș.

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor din 24 septembrie 2014 și din 10 aprilie 2015;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO